

Guust 13

EEN FLATER KRUIPT WAAR HIJ NIET GAAN KAN

door Franquin

PFT!
IK MOET
DAAR IN HET
DORP IEMAND
VINDEN DIE MIJN
RITSSLUITING LOS
KAN MAKEN

DUPUIS

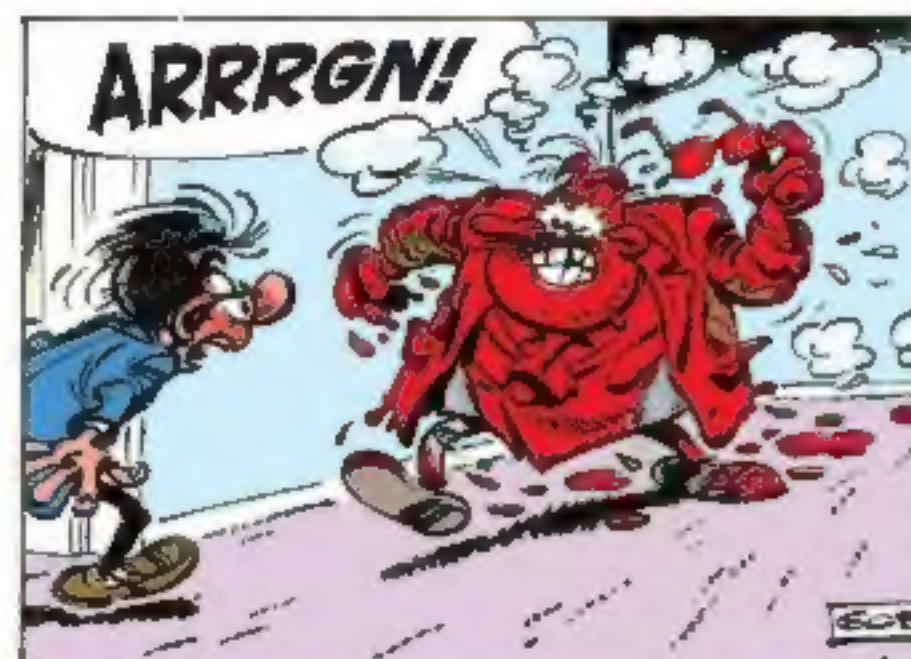
Guust
13

EEN FLATER KRIIPT WAAR HIJ NIET GAAN KAN

door Franquin

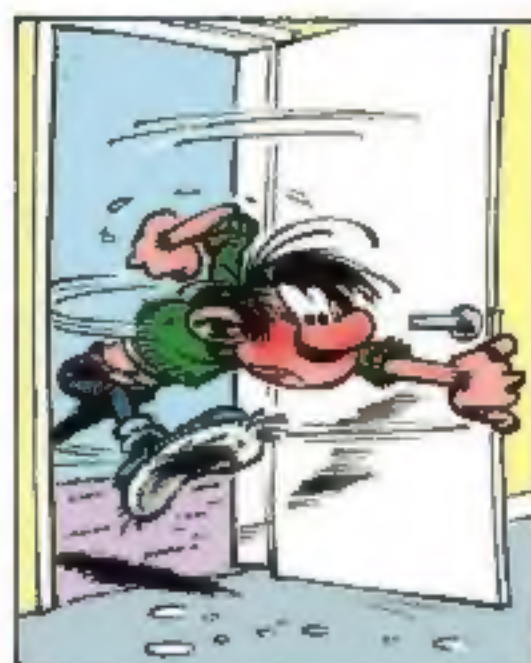
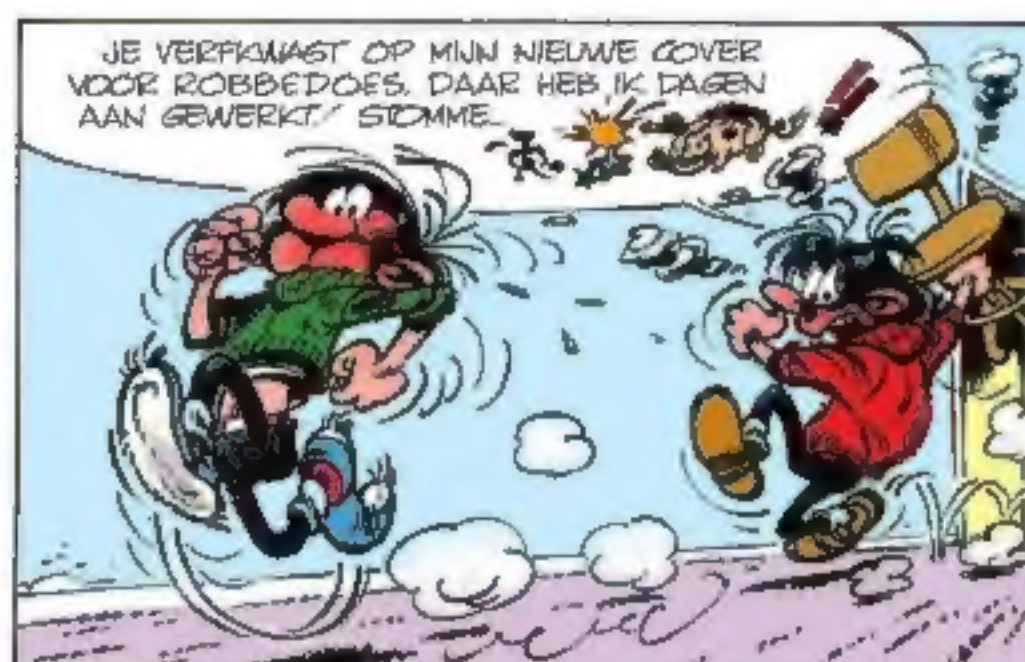
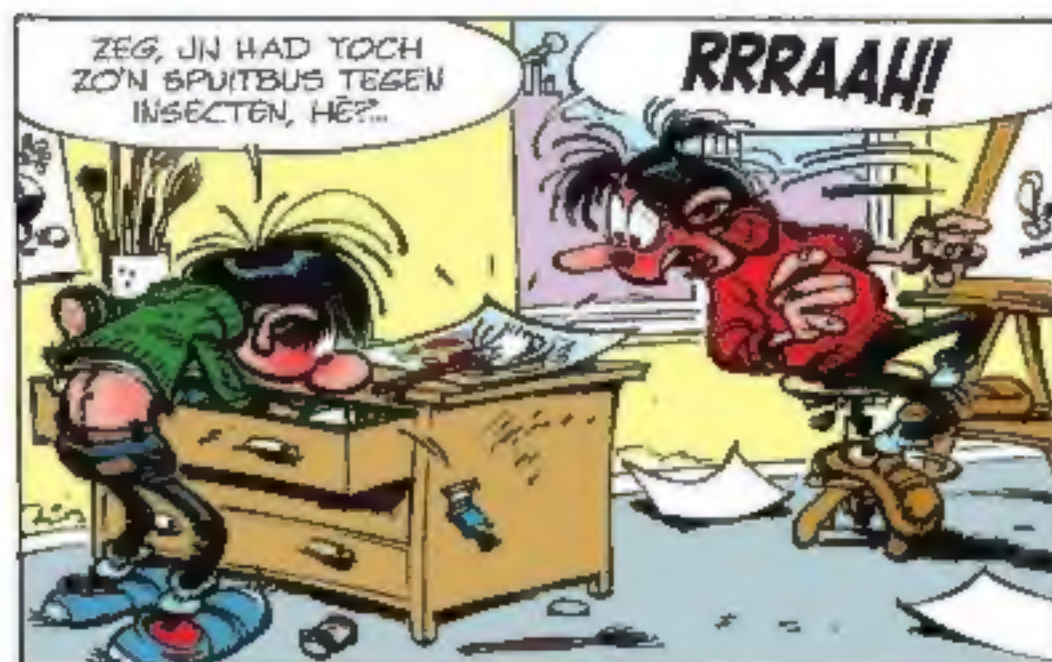

DUPUIS

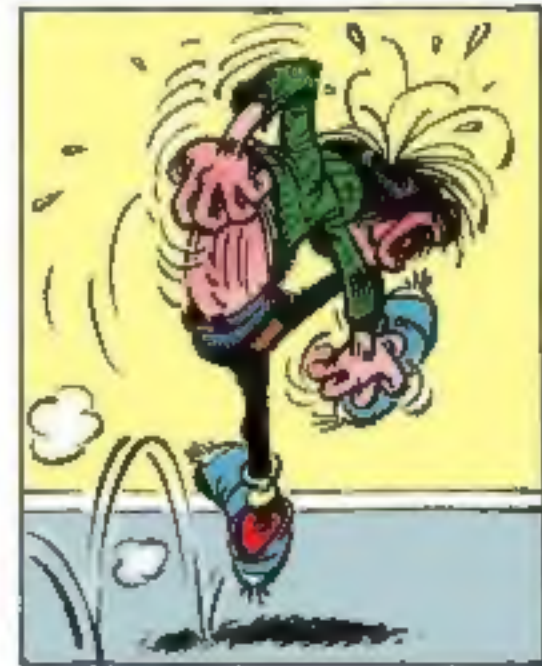
Franquin

Frankie

IK HAD 'N DOOSJE JEUKPOEDER MEE-
GEBRACHT. IK WOU 'N GRAPJE MET JULIE
UITHALEN... MAAR 'T IS IN M'N
ZAK OPENGEGAAN...

François

ER IS ROOK IN ROMMELGEM!

Die zondagmorgen ratelde een vreemd voertuig het vreedzame dorpje Rommelmegem binnen. Hotsend, gevolgd door een koppige, dikke, bijtende rook als een lang uitdeinende schaduw, kwam het een straatje met een richtingsverkeer uitrijden, aan de verkeerde kant, en schokte het Marktplaats op.

Na een laatste aarzeling stopte het vlak bij Frunnik en de burgemeester die in een levendig gesprek gewikkeld waren. De burgemeester wilde juist weer gaan putten uit zijn rijke bron van welbespraaktheid, toen hij een hele wolk rook binnenkreeg, er gemeen groen begon uit te zien en in een hevige hoestbui uitbarstte. Op datzelfde moment kwam er een duffe stem uit de... auto (je moet het beestje toch een naam geven) die vroeg, zonder eerst goedgedag te zeggen:

« Waar ligt het kasteel ergens? »

Frunnik werd ook groen, hoestte en weer de gevraagde richting aan. Er kwam een akelig gekraak uit de versnellingsbak van de auto, die daarop langzaam in beweging kwam en koers zette naar het kasteel onder de sterk misprijzende blik van de burgemeester die er overigens wel weer wat menselijker begon uit te zien.

« Mmmh... Frunnik, dat hotsende voertuig met zijn giftige rook in de zuivere lucht van onze oude stad, is de druppel die de emmer van mijn geduld doet overlopen, terwijl de chauffeur ervan allerminst beleefd is en op een gevaarlijke manier in de richting van het kasteel rijdt, dat iedere Rommelmegemer als een Zwaard van Damocles boven het zwetende hoofd hangt, maar dat hij onverzettelijk zal blijven tarten omdat deze parel van Bimbelbondse architectuur bewoond wordt door een individu waar ik maar niet van zeg wat ik er wel van denk!... »

De burgemeester hield even op om wat frisse lucht te happen, en vervolgde toen wat stiller:

« Temeer omdat ik meneer Julius Goudspin verwacht, de eigenaar van tientallen hotels, die het plan heeft opgevat om er ook een in Rommelmegem te bouwen, wat natuurlijk voor de Rommelmegemers betekent dat een eindeloze stroom toeristen van de rust in ons vreed-

zame oord zal komen genieten en een bron van welzijn voor de Rommelmegemers zal vormen, die weten dat hun belangen bij hun burgemeester in betrouwbare en nooit werkeloze handen liggen. » Frunnik knikte instemmend.

Kwabbernoot stopte zijn pijp en liep naar Robbedoes, die hem op een ternauwernood zichtbare stip in de verte zees, op de weg naar het kasteel. Een tijdlang zagen zij niets dan een grijze massa, maar daarin werd toen een vehikel van meer dan eerbiedwaardige ouderdom zichtbaar.

« Oh! Kijk eens!... Die rammelkast!... Zou dat de laatste wagen van Frunnik zijn? » vroeg Robbedoes.

« Ik weet het echt niet... Maar!... Kijk eens goed!... Dat doet me aan iets denken!... Je zou zo zeggen... »

Het gezicht van Kwabbernoot kreeg een vreemde uitdrukking: hij herkende ook ineens het geel en groen van de auto van Guust.

« Wat? Die hier!?... » riep hij ongelovig uit.

Intussen was het voertuig flink genaderd en kon je de chauffeur brede vriendschappelijke gebaren zien maken, wat overigens zijn manier van rijden op gevaarlijke wijze beïnvloedde. Tenslotte stopte het voertuig met groot lawaai voor onze vrienden en Guust sprong er breed lachend uit:

« Hoy!... Robbedoes en Kwabbernoot!... Wat leuk jullie weer te zien! »

« Eh... Nou... Inderdaad, Guust », zei Robbedoes zonder al te grote overtuiging.

« Nou, eh... We hebben elkaar al een hele tijd niet meer gezien, hè... Ik dacht bij mezelf, ik ga die jongens eens opzoeken en dan kun je gelijk eens kijken hoe het daar is... in Rommelmegem!... En ik moet zeggen, dat... »

« GUUST!... JE HEEFT JE HANDREM VERGETEN AAN TE TREKKEN! » onderbrak Kwabbernoot hem plotseling.

« M'n wat? » vroeg Guust, en weg was ie, achter zijn auto aan, die achteruit de weg afreed met een snelheid, die niemand van dat oude beestje meer zou hebben verwacht. Wat maar weer eens bewijst hoezeer schijn soms bedriegt...

En zo kwam Guust dan, ondanks de protesten van Kwabbernoot, het kasteel van Rommelmegem bezoeken. De graaf (die hij als een collega beschouwde, omdat hij ook "aan scheikunde deed") ontving onze onverwachte gast heel vriendelijk. Guust snuffelde overal rond en leek veel belang te stellen in alles wat hij te zien kreeg.

Toen hij aan Zwendel werd voorgesteld, vroeg hij hem of hij het apparaat kon zien dat brzz deed en dat de mensen stokstijf en blauw maakte. Kwabbernoot liepen de rillingen over de rug, toen hij erom dacht welke onaangename gevolgen (voor de activiteiten van de redacteurs en de werking van de redactie) dit apparaat kon hebben als het in handen van Guust terecht zou komen, en maakte een eind aan het gesprek.

Maar Guust liet zich daardoor niet ontmoedigen en was al op weg naar het laboratorium van de graaf dat een geweldige indruk op hem maakte en hem de volgende verontrustende gedachten ontklokte:

« Nou, als ik eens zo'n laboratorium op de redactie had...! »

Een hele poos betastte en streelde hij verschillende apparaten, rook als een kenner aan chemische produkten en draalde een paar kol-

TSJOE!

van om, waardoor hij een vrij onschuldig explosie veroorzaakte. Ook bleef hij lange tijd verrukt staan kijken naar de kwekerij van zeldzame paddestoelsoorten, en ik heb zo'n idee dat hij daarbij een paar bijzonder afschuwelijke keukenrecepten aan het bedenken was.

Vanaf het moment dat ze erin slaagden Guust er van af te houden zijn eigen maaltijd te gaan bereiden, verliep de rest van de dag zonder noemenswaardige voorvallen, en tegen een uur of vier 's middags besloot Guust dan maar weer op te stappen. Kwabbernoot vroeg hem nog waar die (x-)-11 rook uit zijn wagen door ontsond, en Guust deelde hem mee dat het een nieuw soort brandstof was, waarvan hij de samenstelling nog even geheim hield, maar die zeer binnenkort als een bom op de verkoopmarkt zou inslaan. Meteen dacht Kwabbernoot dat die bom wel eens ergens anders zou kunnen inslaan en vroeg hem natuurlijk om de samenstelling van die geheimzinnige brandstof. Guust maakte daarop een ontwijkend gebaar, nam afscheid van iedereen, pakte een paar boeken over "Kennissen der Zwammen" mee, die de graaf hem welwillend leende, en reed de weg af naar Rommelgem.

Meneer Julius Goudspin beval zijn chauffeur te stoppen, gaf de burgemeester een hand, zei hem dat hij heel veel haast had, wierp een snelle blik om zich heen en grinsachte. De burgemeester schraapte even zijn keel en begon toen aan zijn welkomstwoord in een waterval van vijftien vijftig gezwoolen bijzinnen vol valse beeldspraak. Met ontroering sprak hij over de «Rommelgemmers die de vruchten van hun arbeid op deze onvruchtbare grond mochten plukken op de weg van hun stralende toekomst voor hun veelbelovende kinderen», preeke «de grote verdiensten van de onvermoeibare mannen die met noeste hand de aarde haar oogst ontrukken», en midden in deze volzin werd hij onderbroken door meneer Julius Goudspin die verontwaardigd op zijn horloge keek, opstond en de burgemeester een paar snelle vragen stelde over de ligging van het dorp, de toegangswegen, plaatselijke beesten en ontspanningsmogelijkheden, eindigend met de vraag of het klimaat er wel aangenaam was. En op dat moment reed Guust Rommelgem binnen...

Bij deze laatste vraag werd de burgemeester rood als een woevende kalkoen. Zijn brein zocht bruisende woorden van verontwaardiging over deze beleedigende vraag en van tuitende lof over «de zuiverheid van de Rommelgemse lucht, die vele generaties Rommelgemmers, welke emmer dorsten de fakkel van hun vaders over te nemen, overvloedig heeft gevoed», toen een dichte rookwolk de plattelandslucht kwam verposten. Hij zag nog juist hoe de gevlende bezoeker een gemene groene kleur kreeg en toen in een hartverscheurende hoestbui uitbarstte...

Meneer Julius Goudspin is zeer kwaad vertrokken. Hij zei dat hij geen hotel wilde bouwen in zo'n gevaarlijk dorp en dat — uche uche — als hij te laat op zijn zakendiner zou komen, er een zware pijp gerookt zou worden.

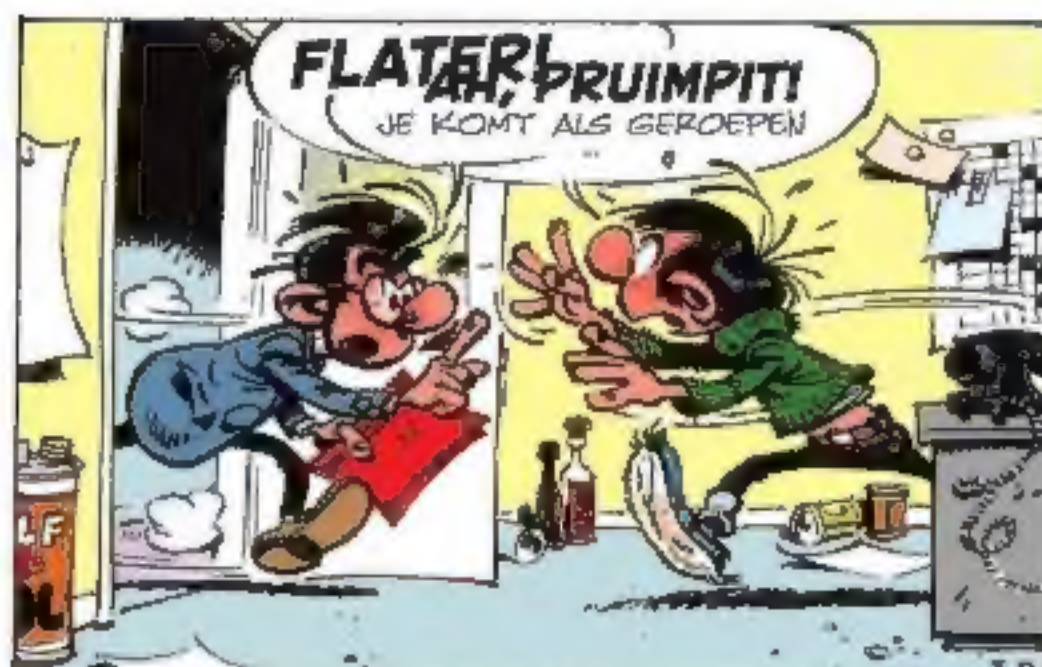
LAATSTE BERICHT :

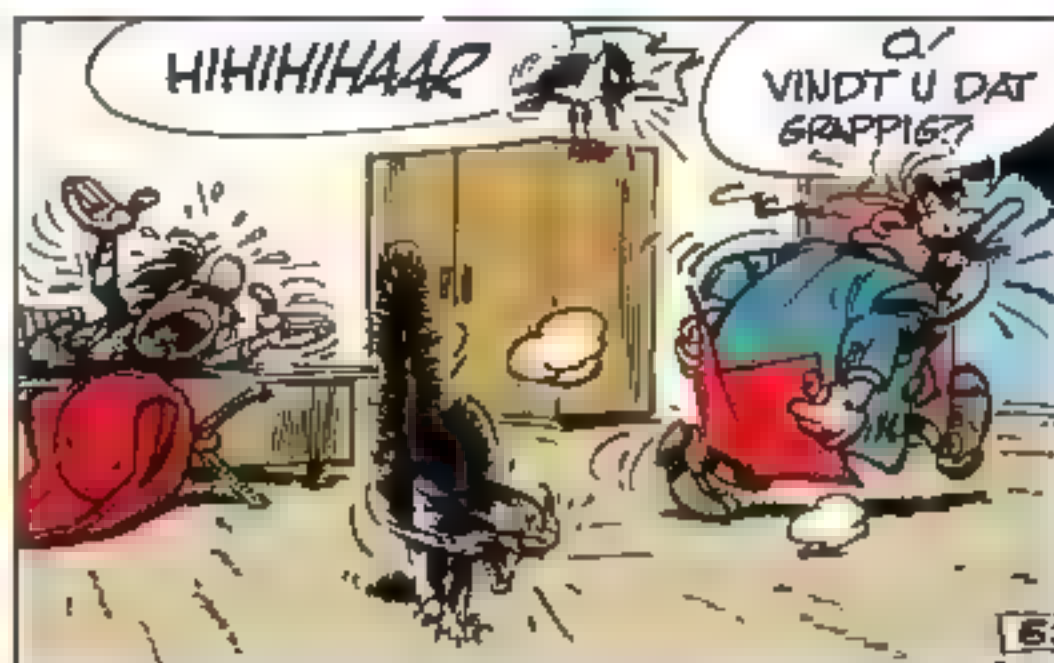
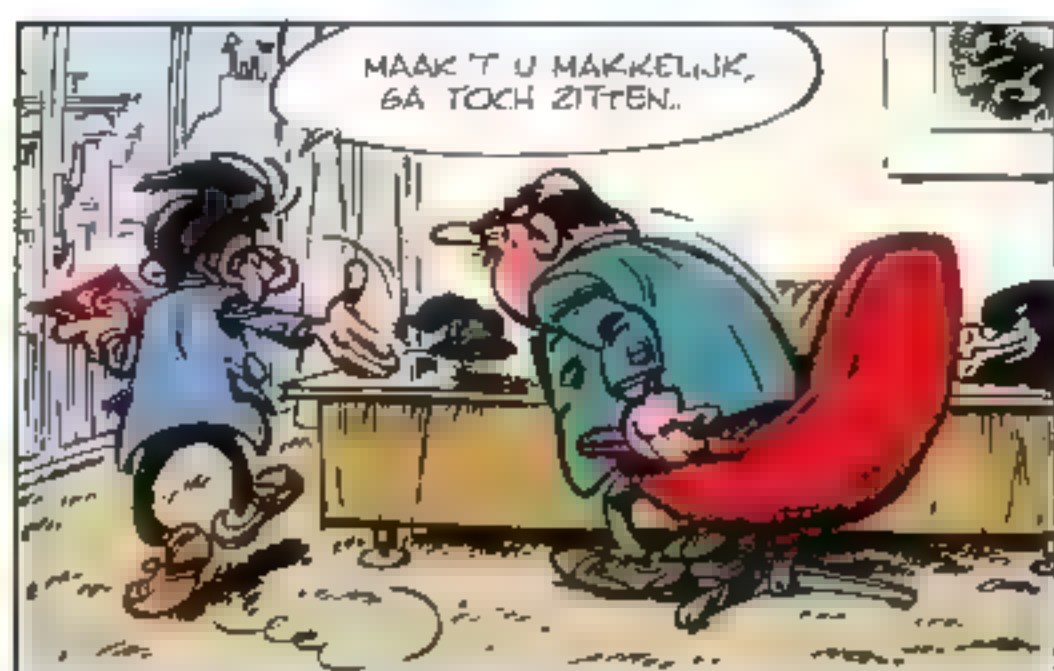
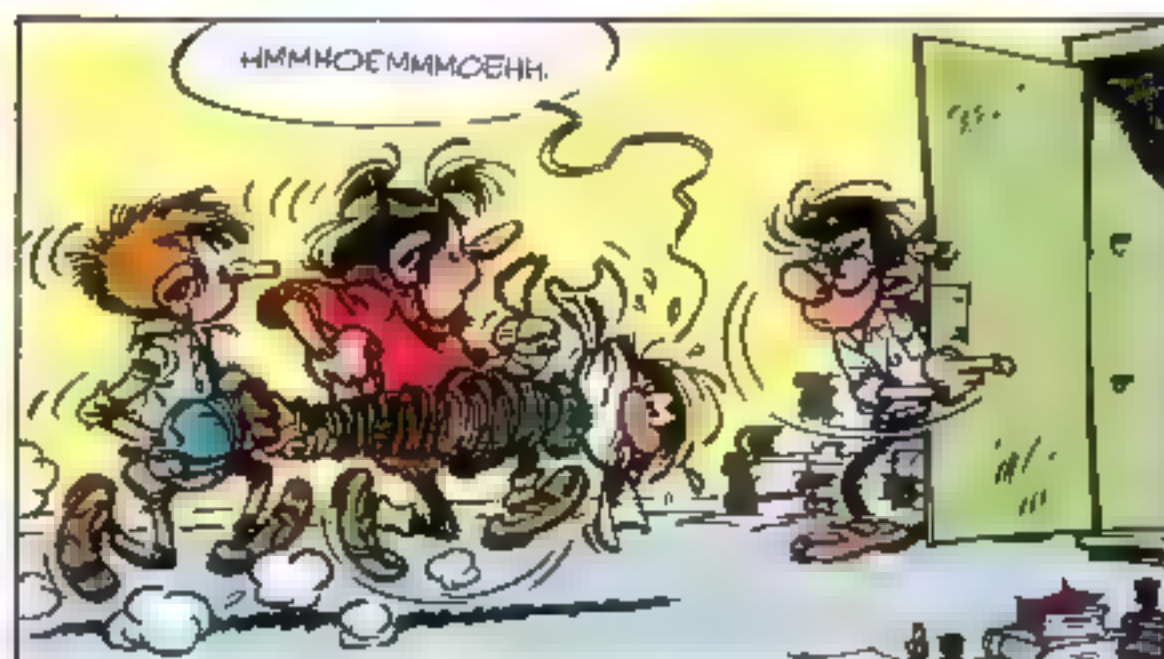
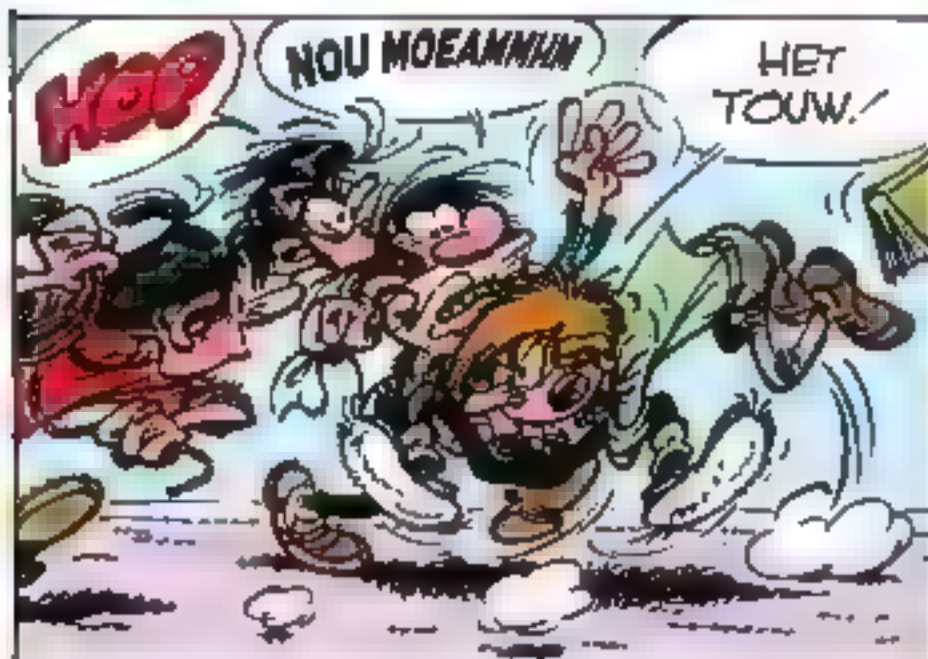
Wij krijgen de indruk dat Guust weer aan een van zijn gevaarlijke uitvindingen zit te werken. Vanmorgen kwam hij te laat op kantoor (omdat er een explosie in zijn auto had plaats gehad, zei hij) en dook onmiddellijk in een stapel boeken, waarvan wij de titel niet mochten zien. Maar het meest verontrustende was dat wat hij even later zei, toen hij door het gebouw liep :

«Zeg, 't is niet vochtig genoeg hier!...»
Dit alles voorspelt niets goeds en is vrij duister voor ons. Ik hou jullie wel op de hoogte.

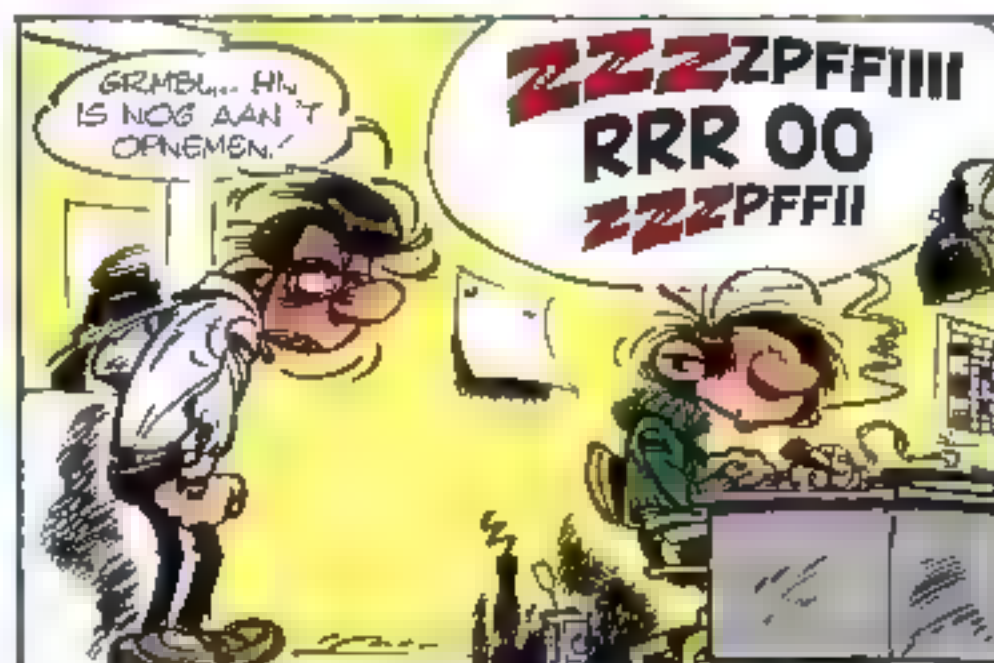
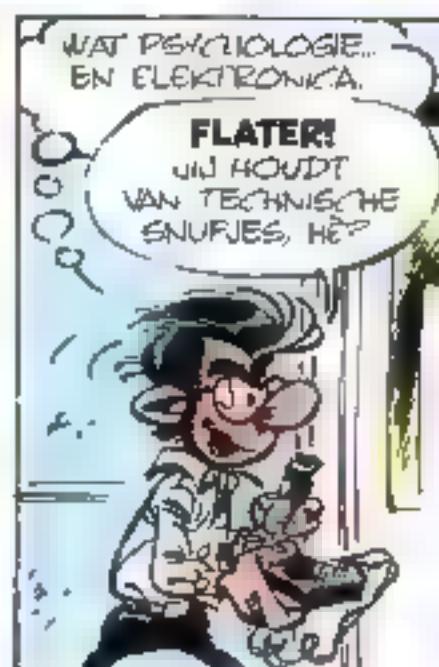
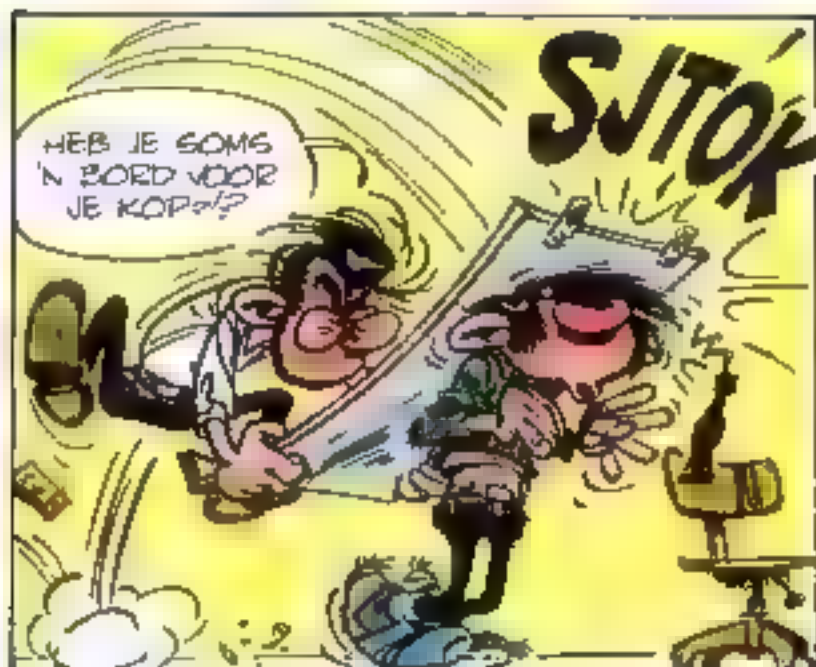
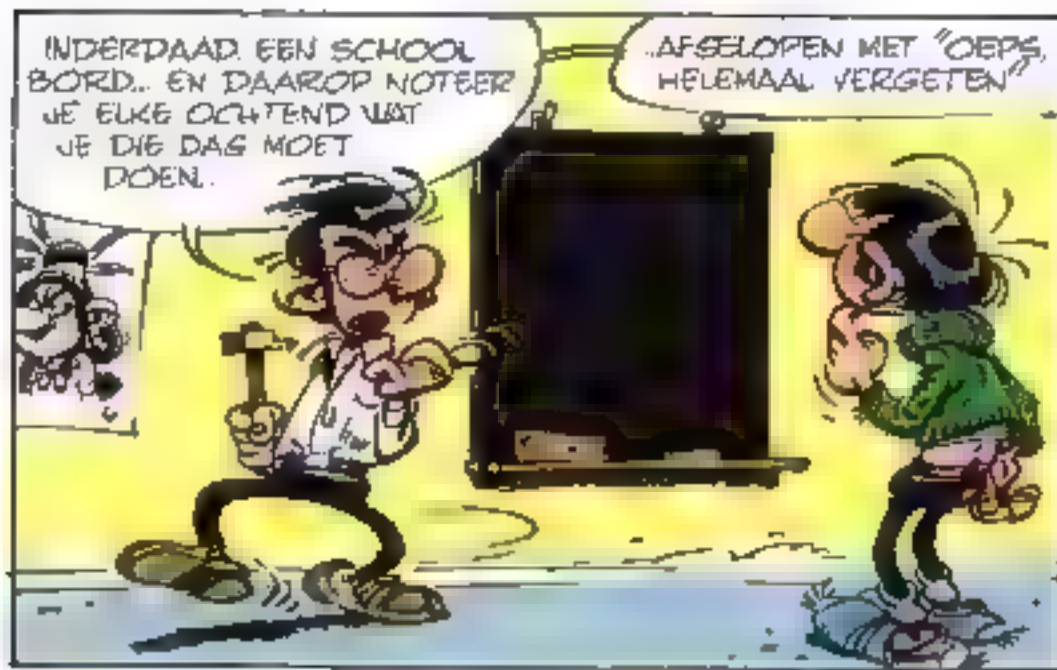
PRIMPIT.

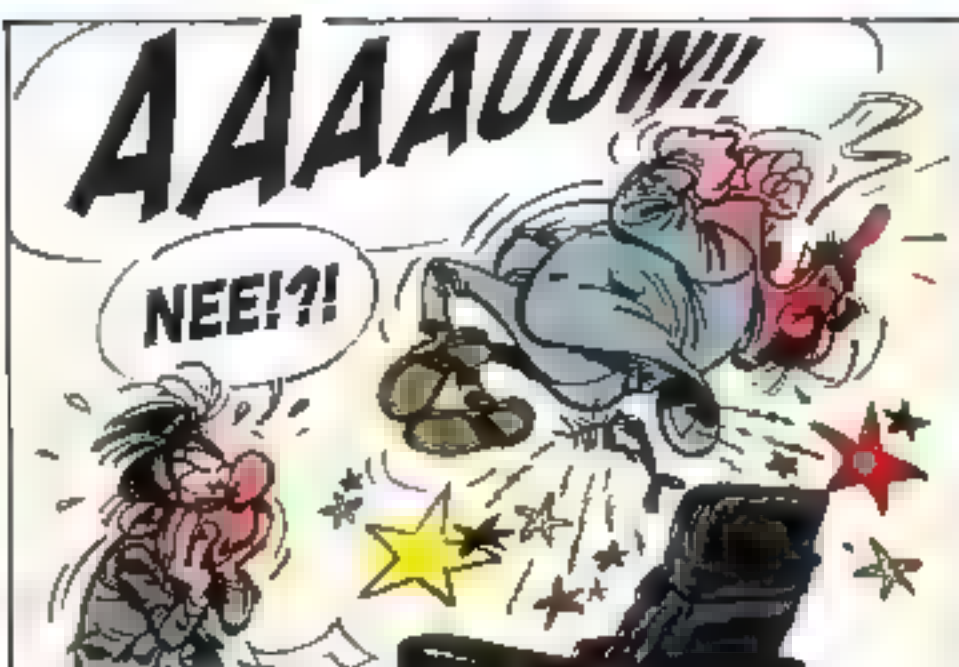
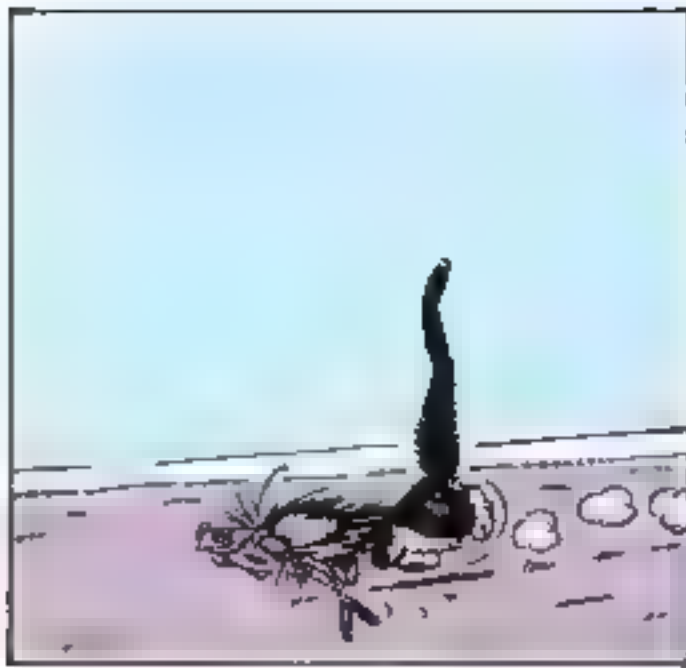

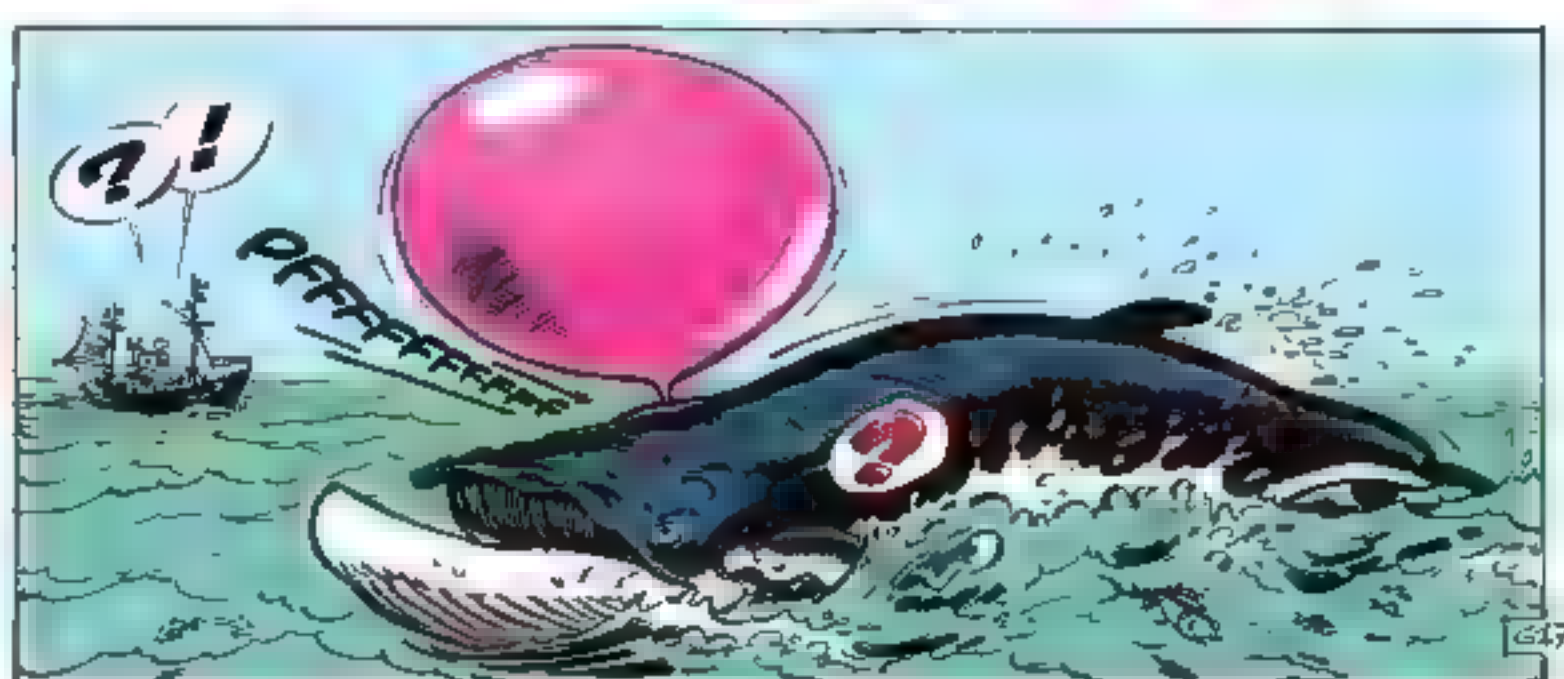
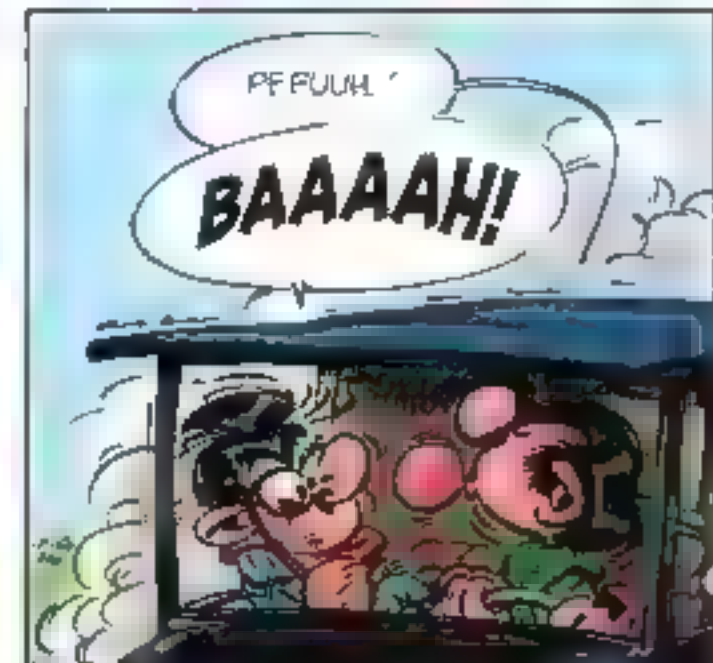
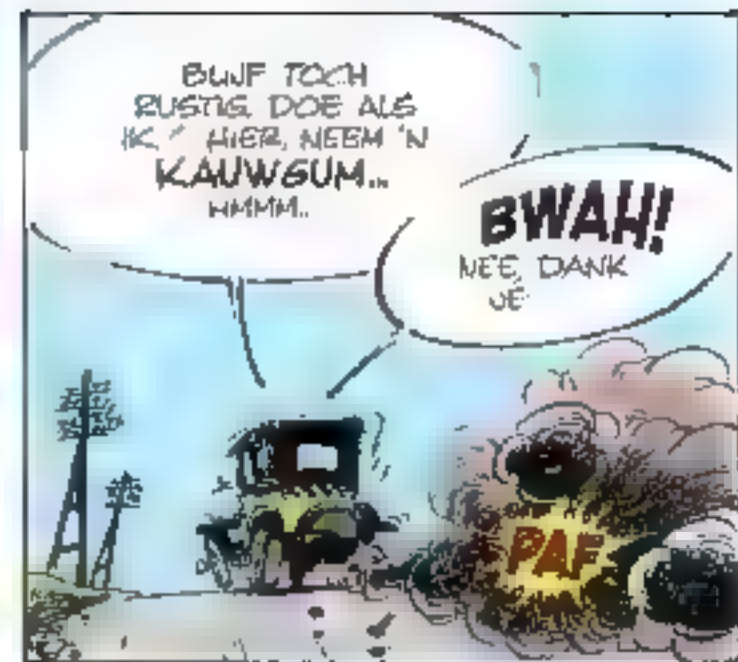

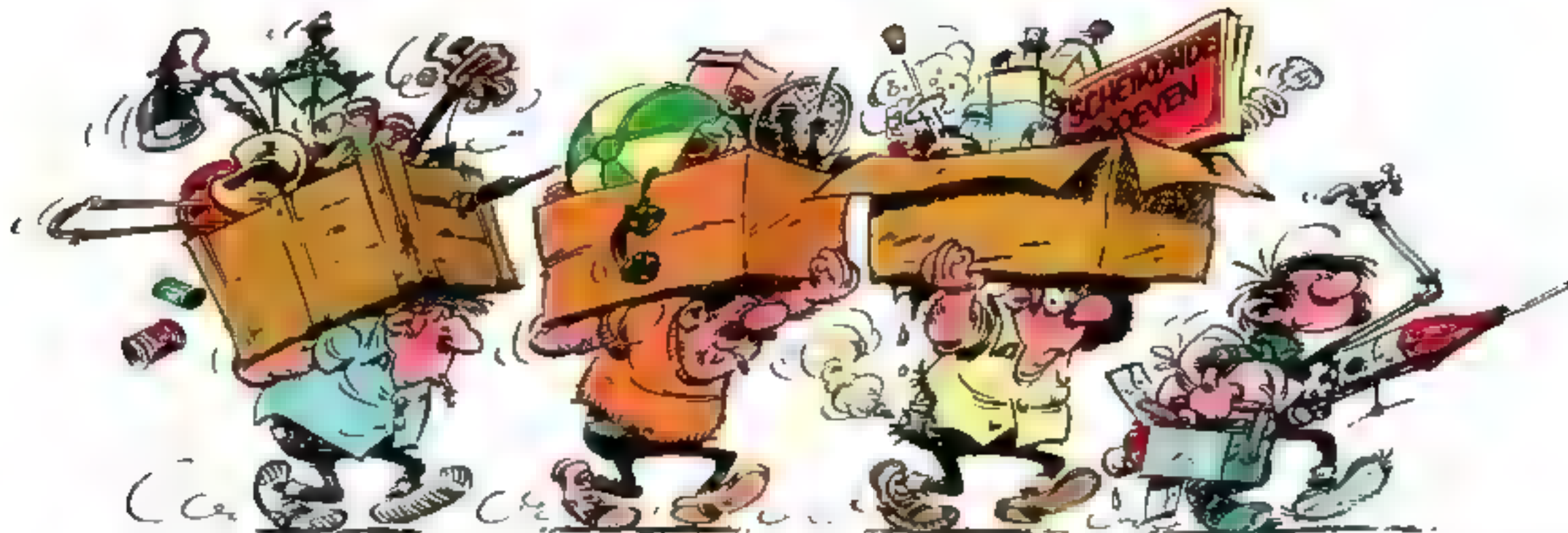
Fransquay

Fransquin

DIE GEUR VAN GUUST...

N. V. LABORATORIA MOEJUSRUIKE
(of lever : wat ervan overblijft...)
Schoonheidsmiddelen
KROMMEDIJK

26 mei 1970.

Aan de Redactie van Robbedoes
Livornostraat 97
1050 BRUSSEL

Mijne Heren,

Wij zonden U vandaag per exprestrein de Heer Guust Flater terug. Deze heer is zich enige tijd geleden bij ons komen aanbieden, om de laatste problemen in verband met een "wonderzeep-die-de-huid-zachter-maakt" op te lossen.

Toen wij hem naar zijn referenties vroegen, antwoordde hij : « Ik ? Na... ik heb me gespecialiseerd bij Dupuis. »

Aangeren wij van het bestaan van de "Laboratoria Dupuis" niet op de hoogte waren, vroegen wij hem zich nader te verklaren. Na een uitgebreide ondervraging begrepen wij dat hij over een belangrijk team medewerkers beschikte en hij somde ons de volgende indrukwekkende namen op : Pruimpit, van Gestel, Krauser, Joost van Smit aan de Overkant (een voor ons eveneens onbekend laboratorium !), Knuvelde, Platanen & Zonen en een zekere Demesmaeker die, voorzover wij hebben begrepen, hem geregeld onaanvaardbare contracten kwam aanbieden.

Het was voor ons een aantrekkelijk idee over een dergelijk biochemicus te kunnen beschikken, en wij namen hem dan ook onmiddellijk aan. Bovendien liet zijn voorkomen geen enkele twijfel bestaan over zijn kwaliteit als geleerde.

Wij stelden hem lab nr. 13 ter beschikking, ons lab met de modernste apparatuur, en wij drukten hem op 't hart vooral niet op een raageerbuisje of kolfje te kijken.

Wij waren zeer blij met deze aanwinst, dat kunt U wel begrijpen, en hadden onze reclame-slagzin al klaar.

Uw "onderzoeker" sloot zich vervolgens op in het lab en deed alleen maar de deur open om enorme kisten met instrumentarium te ontvangen, die hij elke dag bestelde. Na enige tijd werden wij enigszins ongerust over de hoge bedragen die hij van ons vroeg om zijn "onmisbare materiaal" aan te schaffen. Maar hij stelde ons spoedig gerust met de volgende opmerking : « Mahee ! Dat halen jullie er wel weer uit ! »

Deze populaire opmerking ging ons zeer ter harte. Enige dagen daarna zagen we een kist arriveren, die nog groter was dan de andere. Zij was gezonden door "Uitgeverij Dupuis", en vergezeld door een roodharig meisje met een bril (ongetwijfeld de assistente van onze eminente onderzoeker). Tussen twee haakjes, wij zouden haar onze schoonheidsmelk nr. 7 "Nachtzacht" aanbevelen.

Wij hebben niet goed begrepen wat zij elkaar zeiden « Juffer Jannie ! Ahhhh, Meneer Guust... foon... »

Wij maakten hieruit op dat zij in oodetail met elkaar spraken om de zaak geheim te houden.

Even later verspreidde zich een sterke geur van gebraden worst door het hele gebouw. Wij waren in de zevende hemel ! Zeep met worstgeur ! Een geniaal idee ! We maakten een nieuwe slagzin : « Was iedere morgen leep uw borst, met onze zeep die geurt als worst ». En om deze slagzin nog sterker te maken, voegden we eraan toe : « ... De zeep van Dr. Flater »

Het moest wel een geweldige zeep zijn, want wij hoorden door de deur van het lab voortdurend : « Ooohhhh, wat 'n man bent u, meneer Guust ! U bent een geboren geleerde, meneer Guust ! Een echt genie bent u, meneer Guust ! »

Na het laatste bezoek van het Elektriciteitsbedrijf (Uw Flater kostte ons onder andere 8 Hoogspanningstransformatoren), vond de ramp plaats. Een enorme knal, gevolgd door een verschrikkelijk geluid, dat leek op

"TWWWWOOOHHNNNGGGRRRAAAAOOOEEEEE..." en in een grote bliksem vielen al onze instrumenten uit elkaar, het gebouw trilde op zijn vestingen en stortte vervolgens onder een hels gerommel ineen.

Een onderzoek wees de oormak van de ramp aan : uw Professor Flater kookte in een pannetje met benzine een blik nasi goreng, in de nabijheid van een instrument dat hij de "Flaterfoon" noemde.

Toen wij de inventaris van de overblijfselen opmaakten begrepen wij al spoedig dat uw heer Flater zich met andere dingen dan uitvindingen van nieuwe zeepsoorten bezighield. Wij hebben hem derhalve in de kraag gegrepen en hem op de eerstvolgende trein naar u toe gezet.

U kunt hem vinden in de trein van 16 uur, wagon nr. 12, coupé nr. 1, eerste klas, waar wij hem gekneveld in een zak hebben neergelegd.

Wij hopen dat u deze slofferde ramp voortaan bij u zult houden !

De Directie.

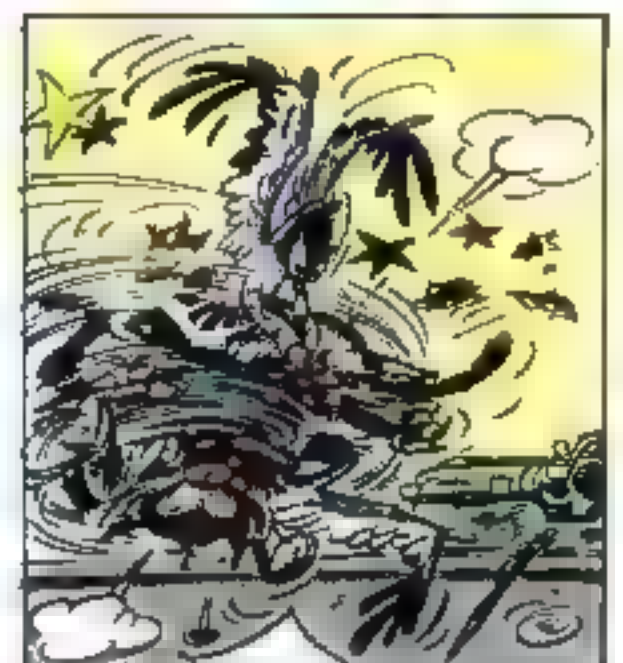
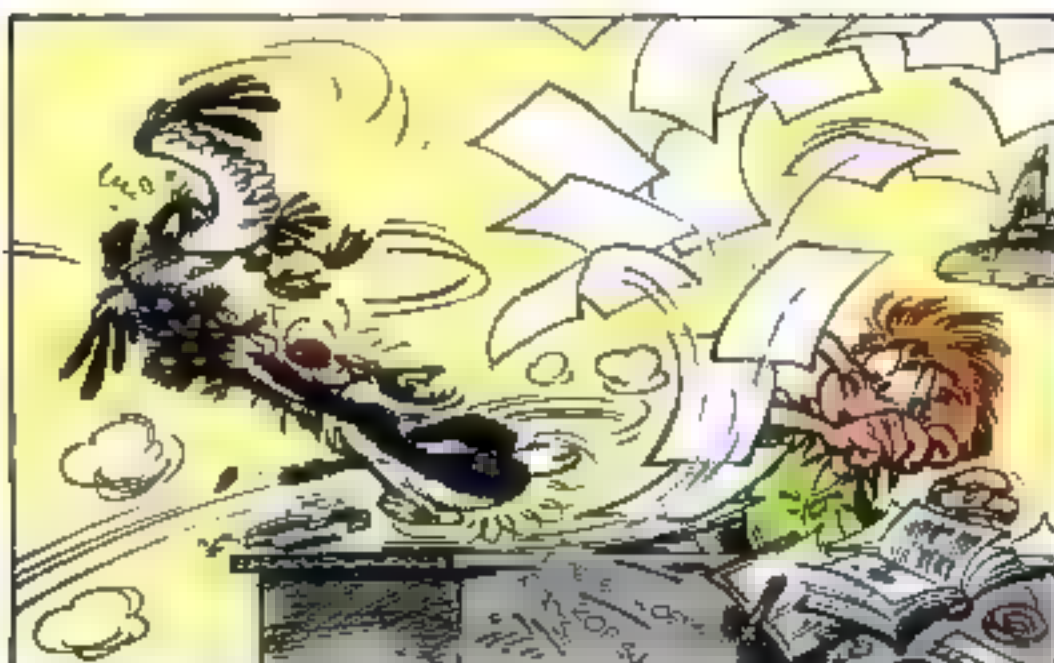
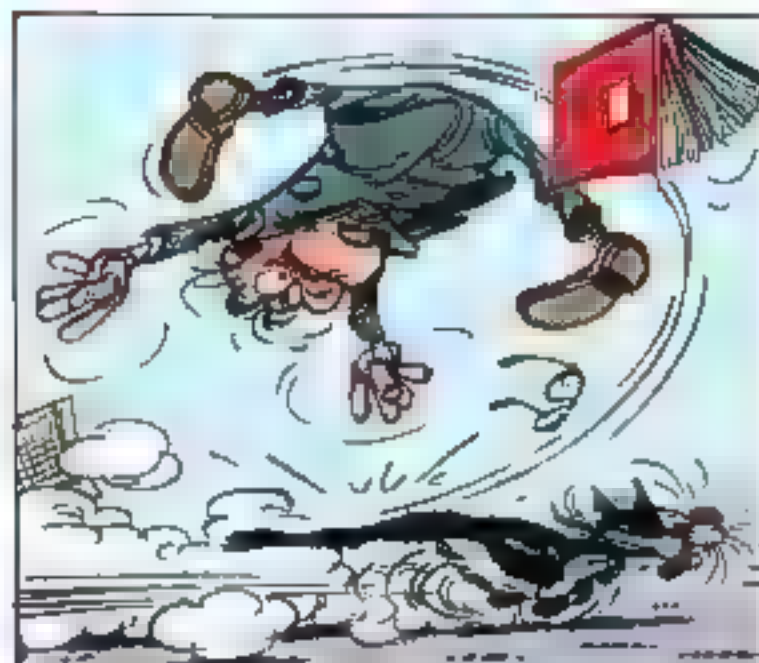
Moeyus R. Ruiter.

P.S. - Uw "Juffrouw Jannie" zal enkele uren na de heer Flater in uw stad arriveren, samen met de zogenaamde Flaterfoon, waar wij haar voorzichtigheidshalve aan vastgebonden hebben.

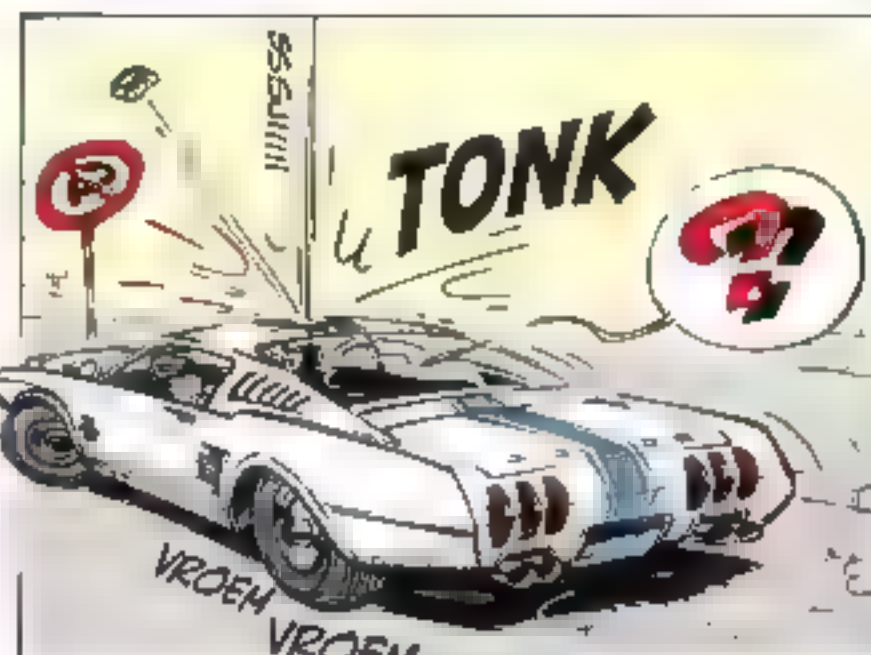
INTERNE MEDEDELING

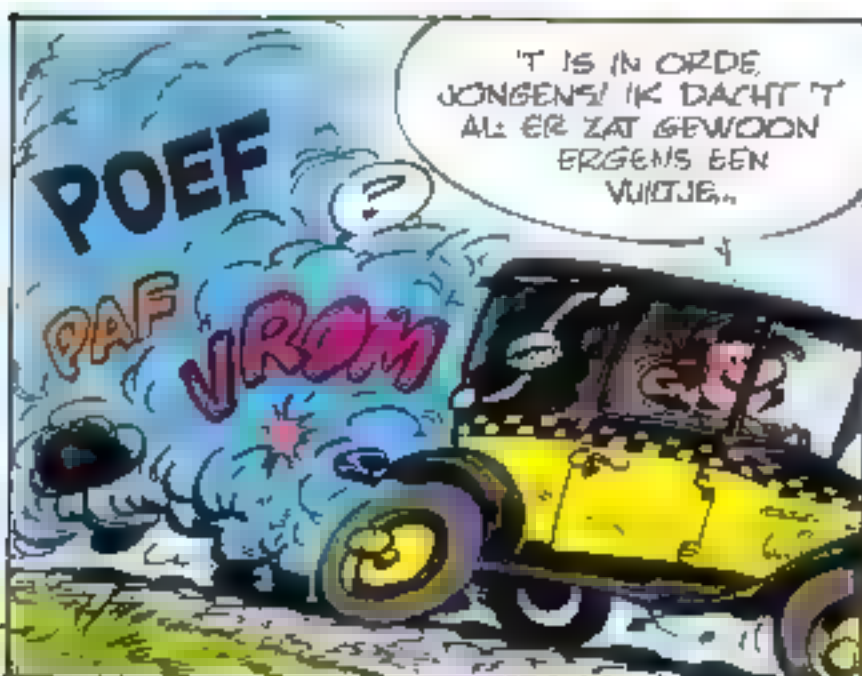
« Ofschoon wij het doen en laten van de heer Flater tijdens de werkuren onophoudend met bijzondere aandacht in het oog houden, zien wij ons toch genoodzaakt alle verantwoordelijkheid aangaande rampen die de heer Flater buiten onze Uitgeverij zou kunnen veroorzaken, resoluut van de hand te wijzen. Hierbij doet het niet ter zake of deze rampen veroorzaakt worden tijdens de lunchpauze of tijdens de vakantie van de heer Flater. Eveneens willen wij er met grote nadruk op wijzen, dat het systeem van betaalde vakantiedagen onze werknemers op generlei wijze het recht geeft zich tijdens deze dagen met buitennissige uitvindingen voor andere Uitgeverijen onledig te houden. »

De Directie.

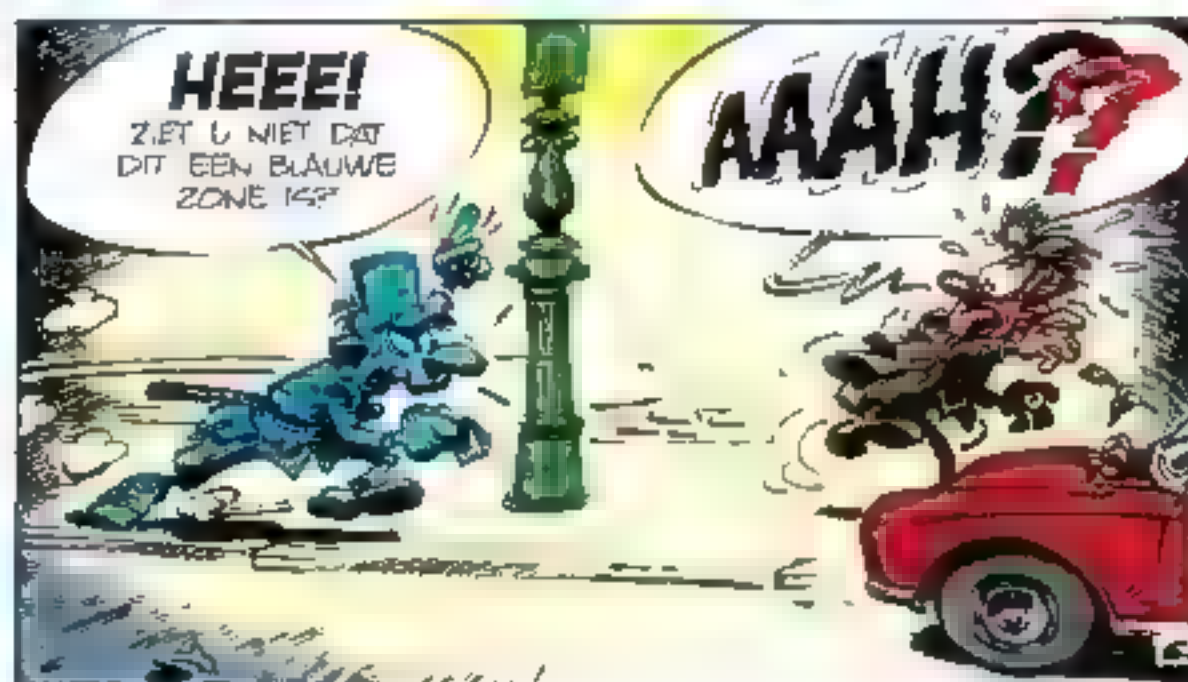

Francquin

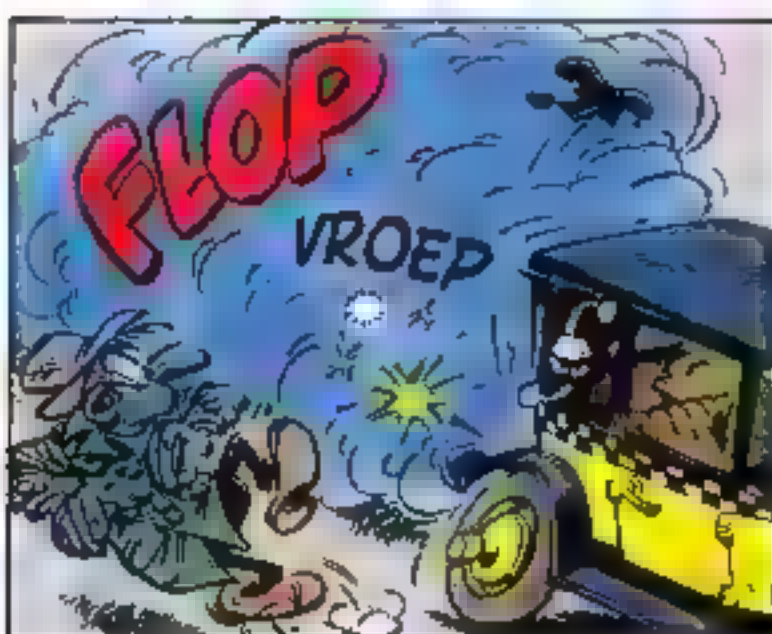
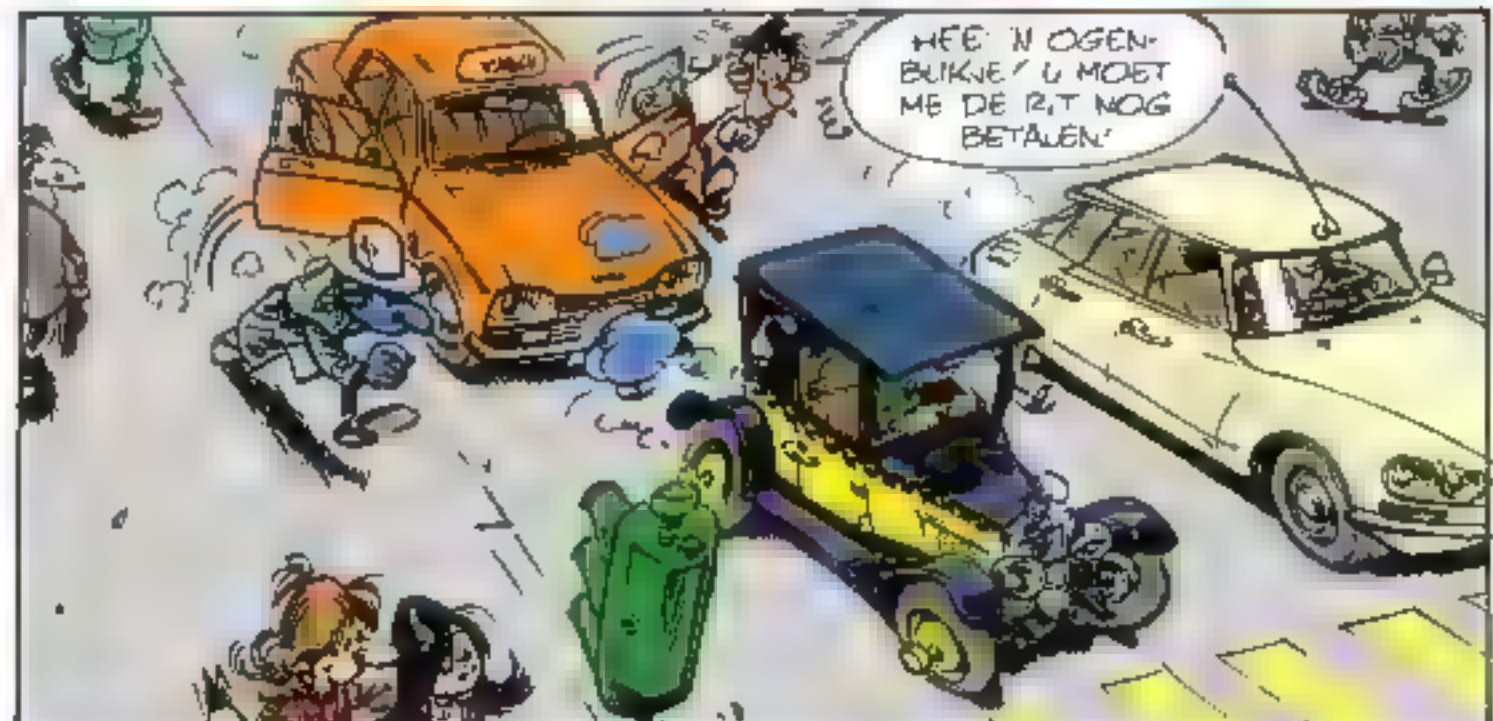
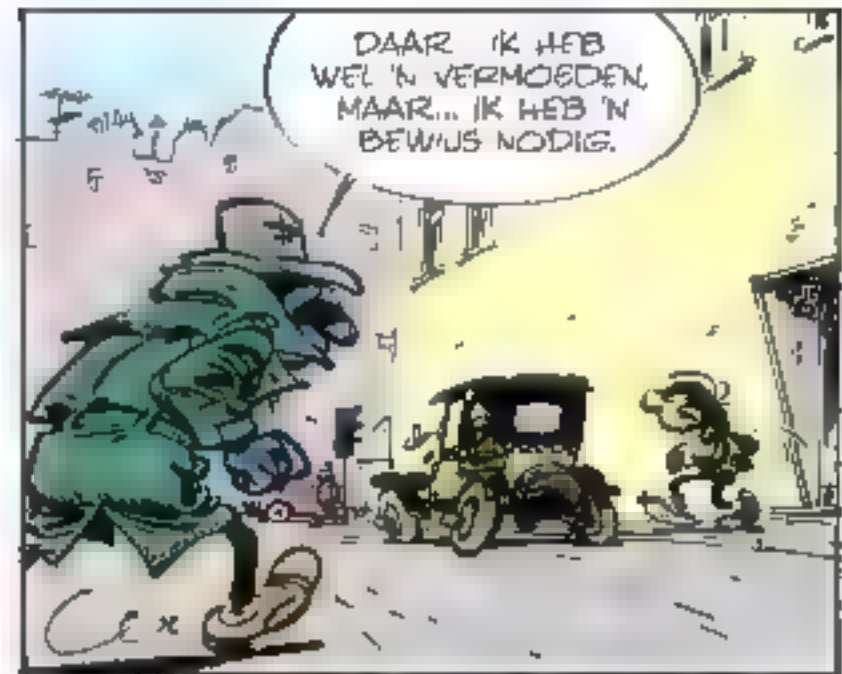

Franken

Franky

Fransman

In 1970 besluit het blad
 zijn dertigste verjaardag
 te vieren. De week
 voor dat feestnummer
 verschijnt, wordt de
 (lange) inhoudsopgave
 geïllustreerd door
 Pruimpit en Groot. In
 juli 1970 viert Groot de
 verjaardag nog eens op
 zijn manier

GUUST! WIJ

HEBBEN HET BIJZONDER DRUK
MET HET EXTRANUMMER EN DUS REKEN IK
OP JOU OM ALLE GASTEN TE ONTVANGEN
DIE VANAVOND NAAR ONS FEESTJE KOMEN.
EN PROBEER DEZE KEER
GEEN BOKKEN
TE SCHIETEN!

PFFT ' ALSOF IK
ELKE DAG EEN
FLATER SLA '

JA, KIJK MAAR GOED.
HET ZIJN ER PRECIES
DRIEËNDERTIG!

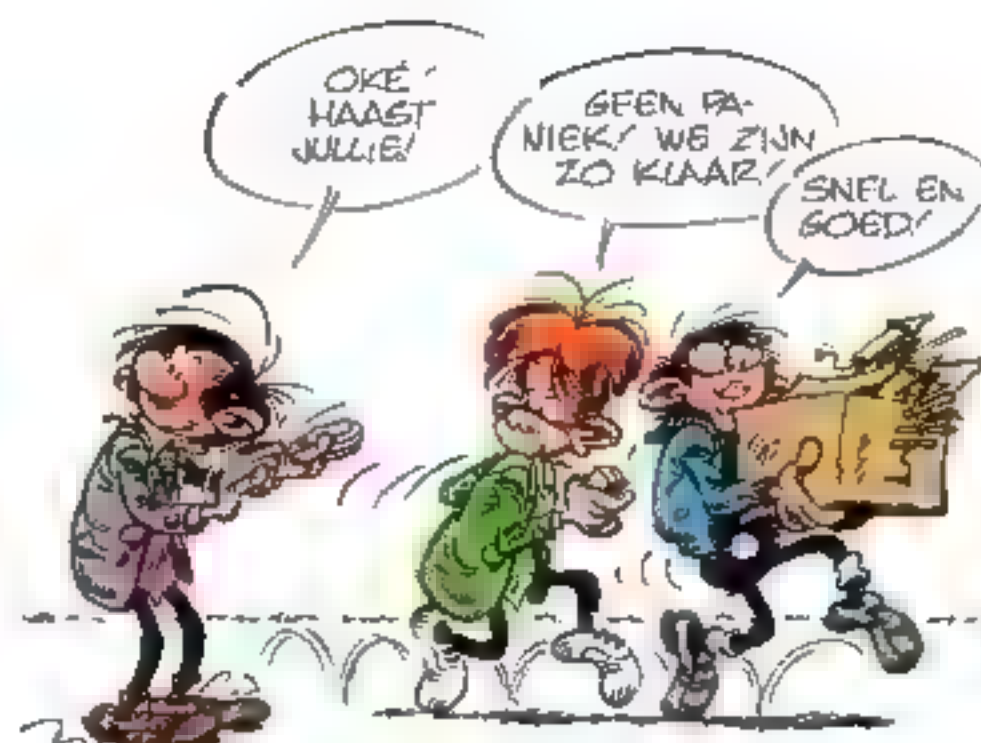

HET ENIGE
NADEEL IS. HIJ
SPUIT SOMS OOK
ALS JE 'T NIET
VER...

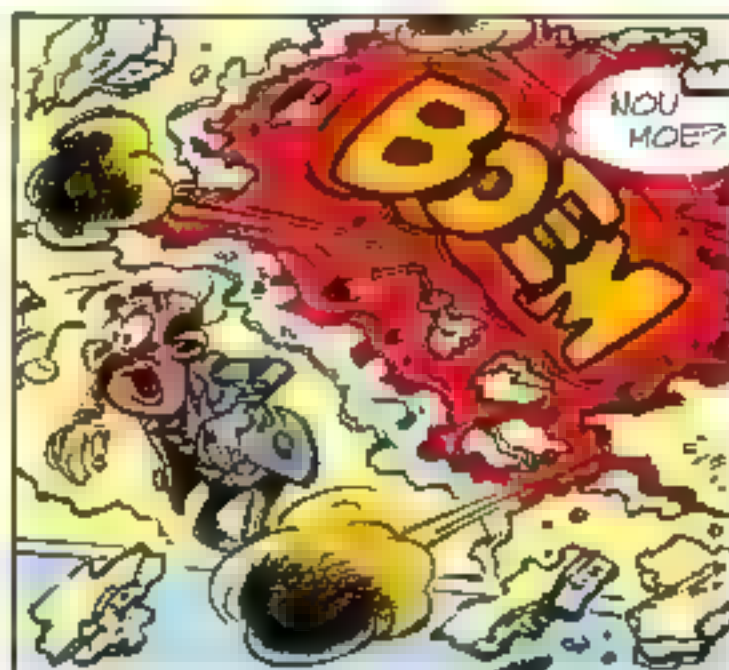
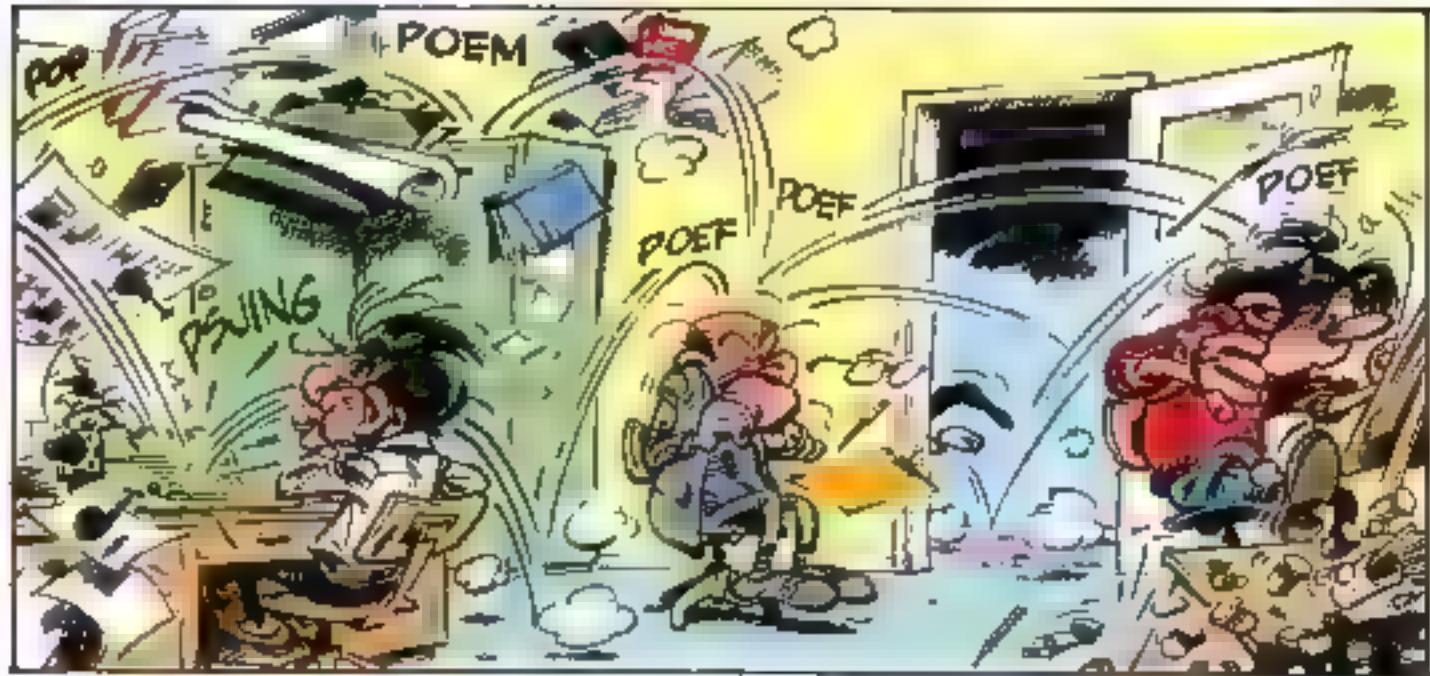

„WACHT“

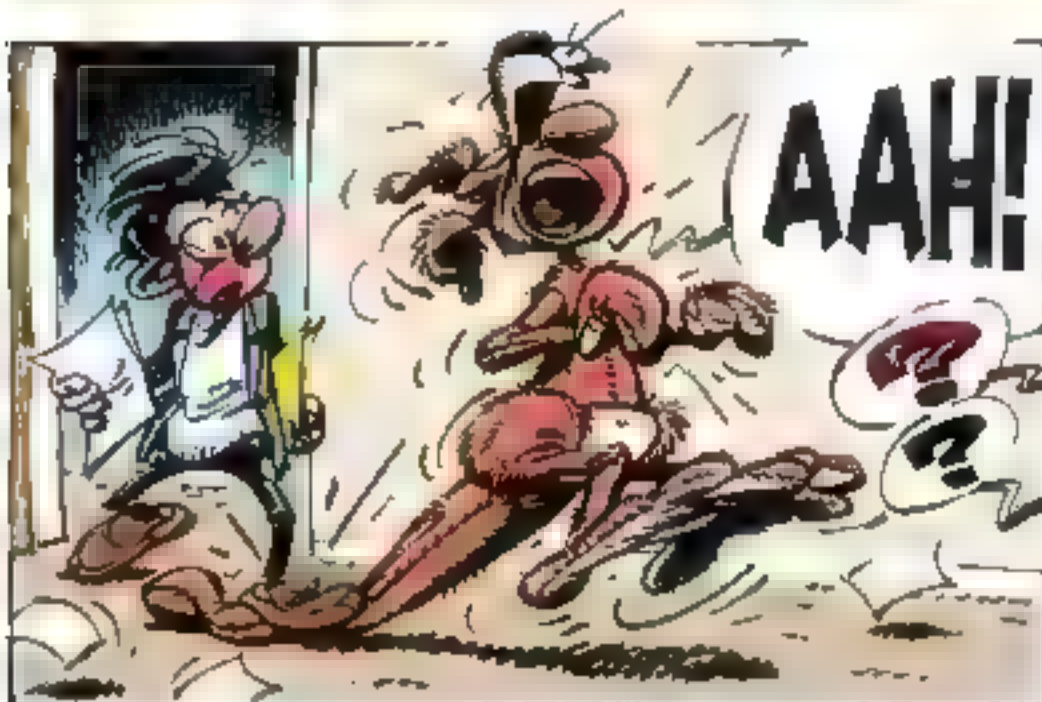
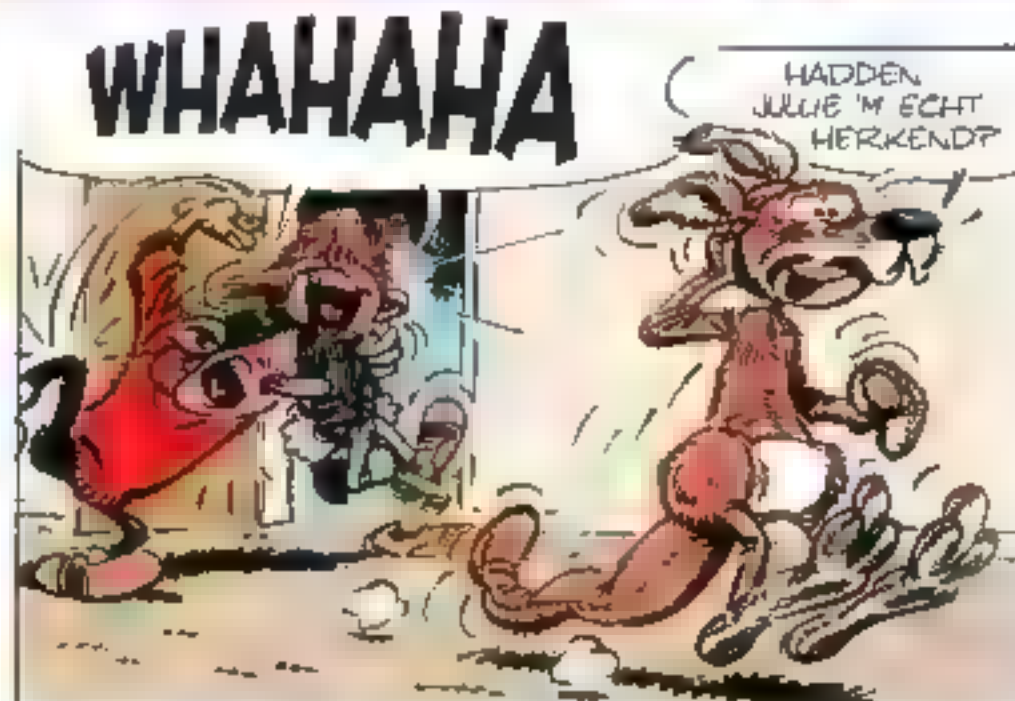
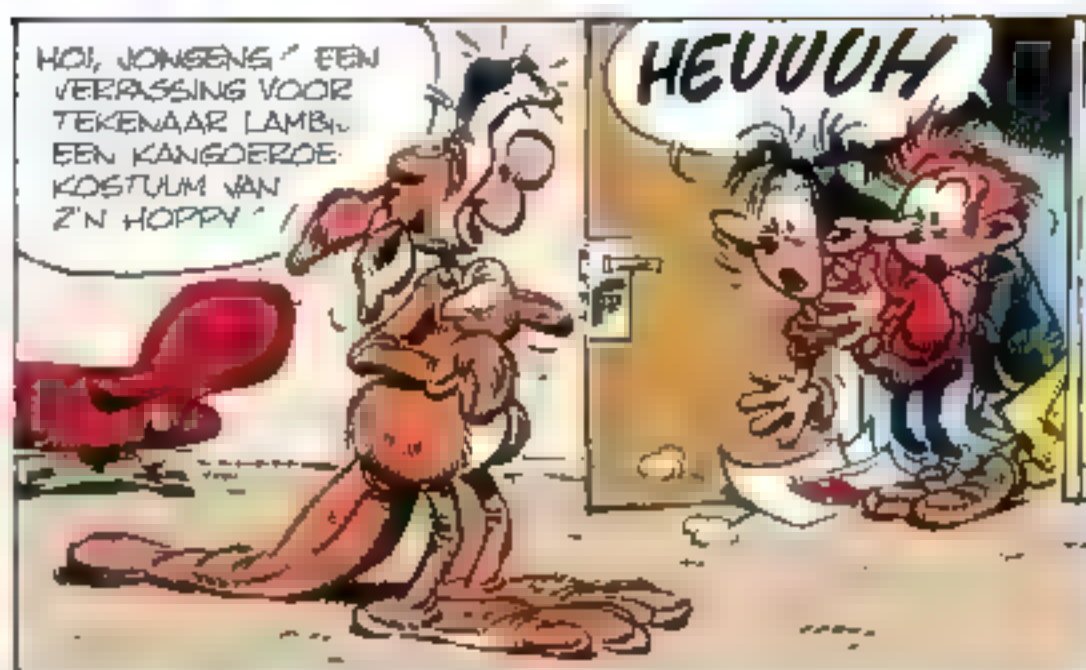

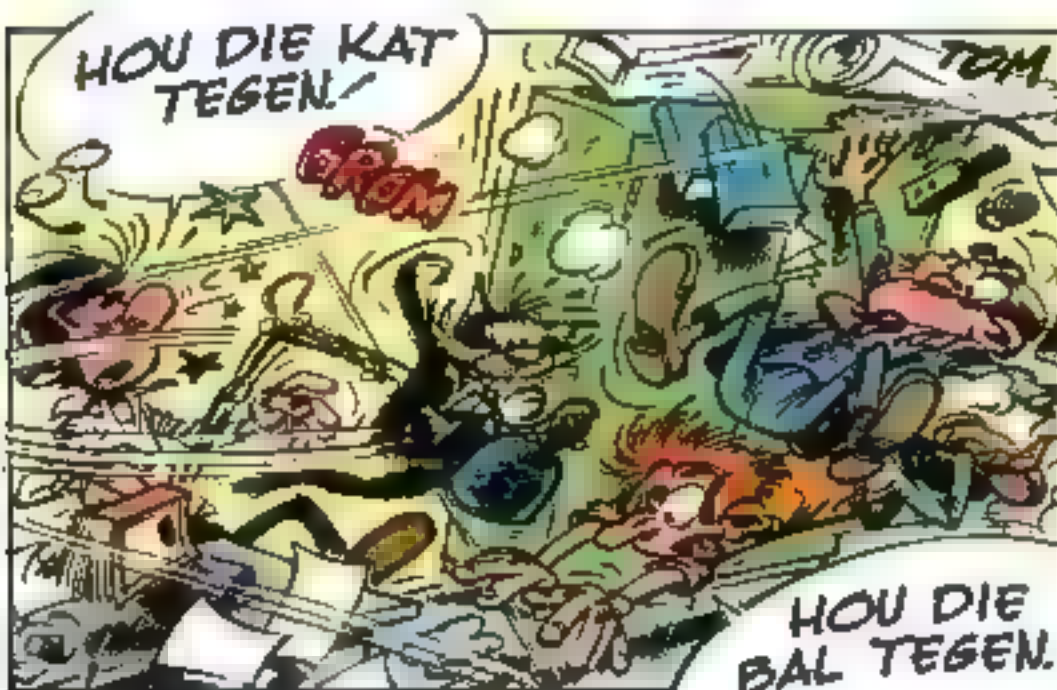
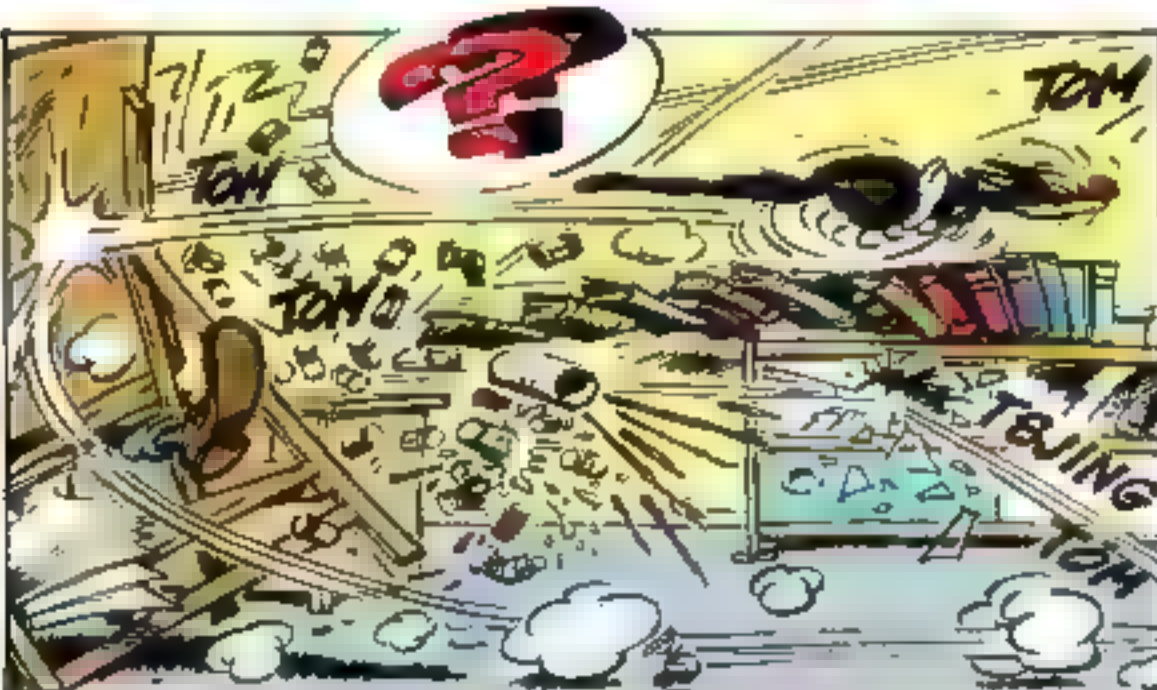

Fransquin

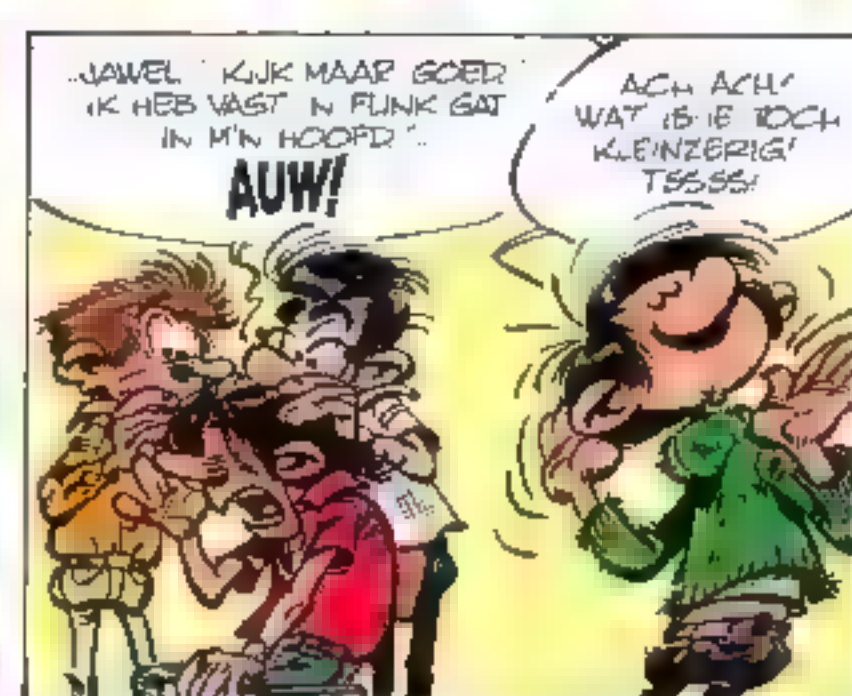
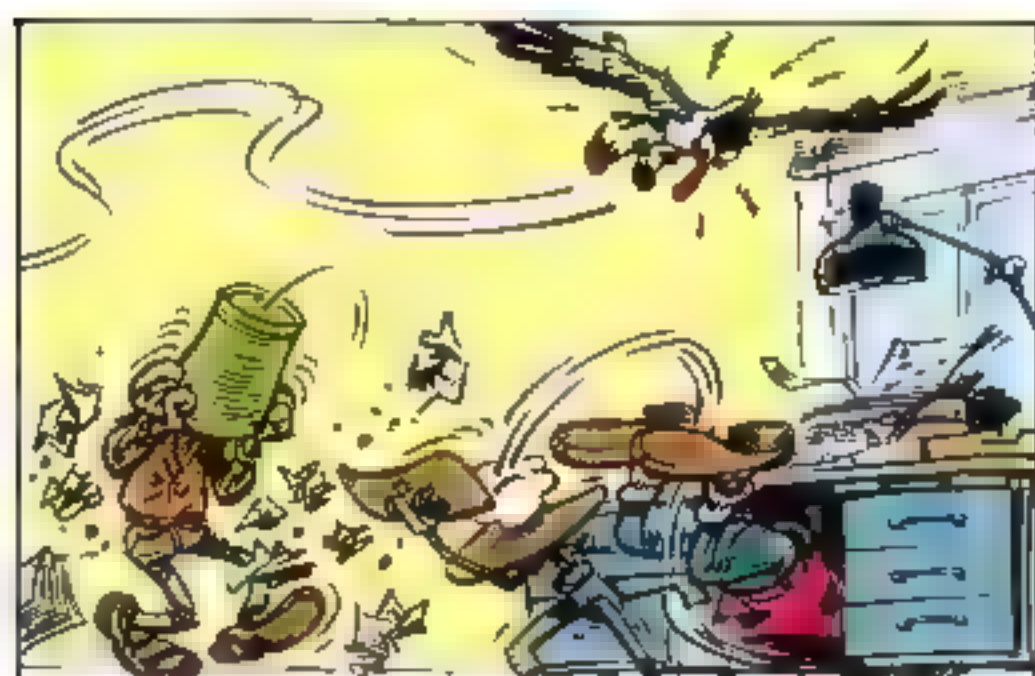
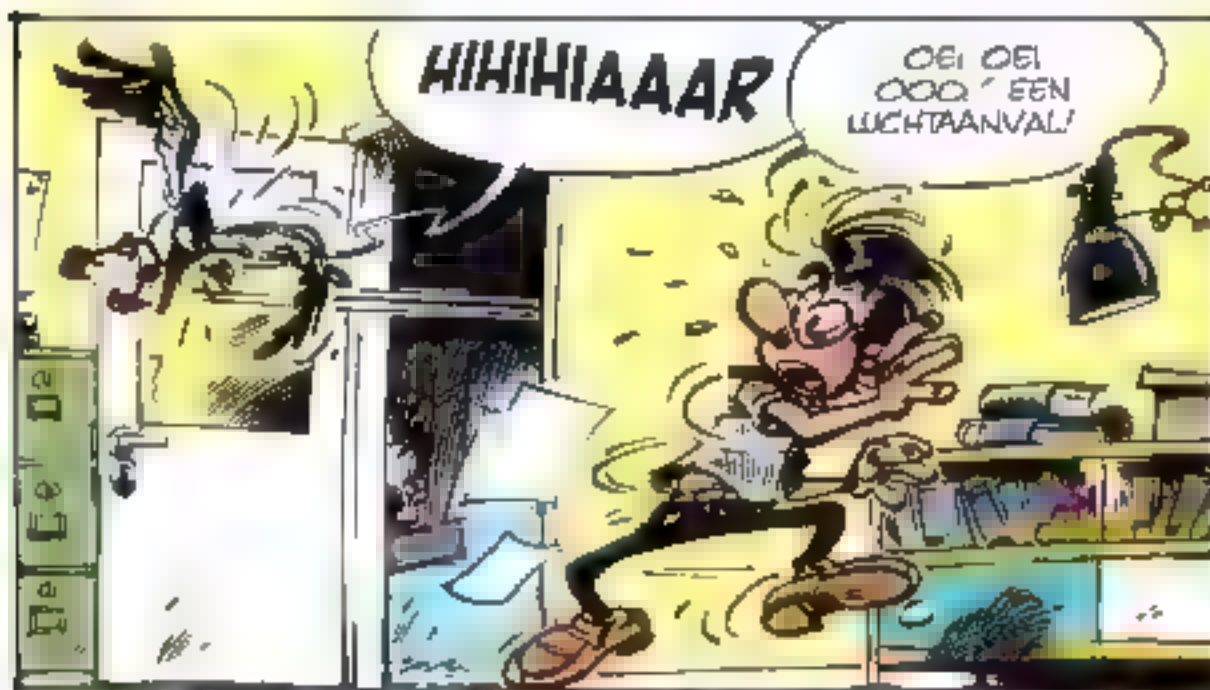

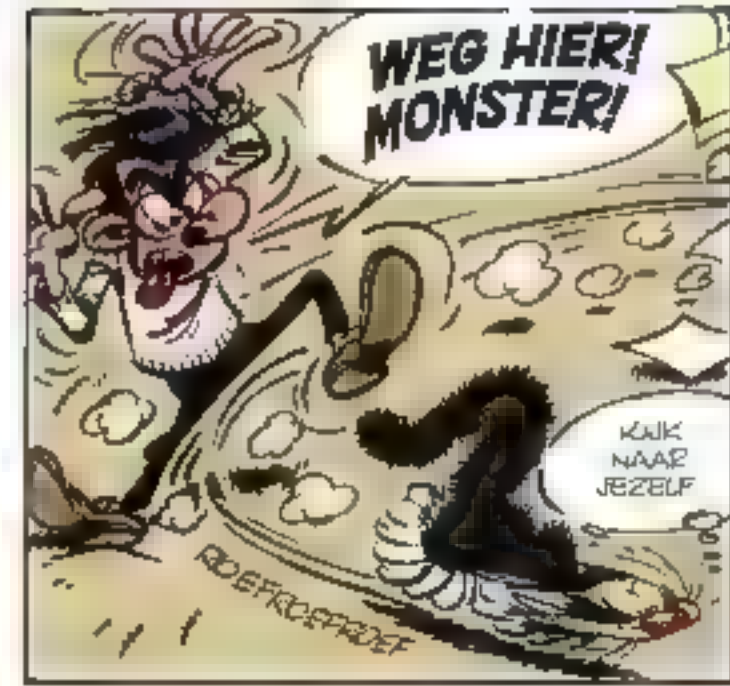
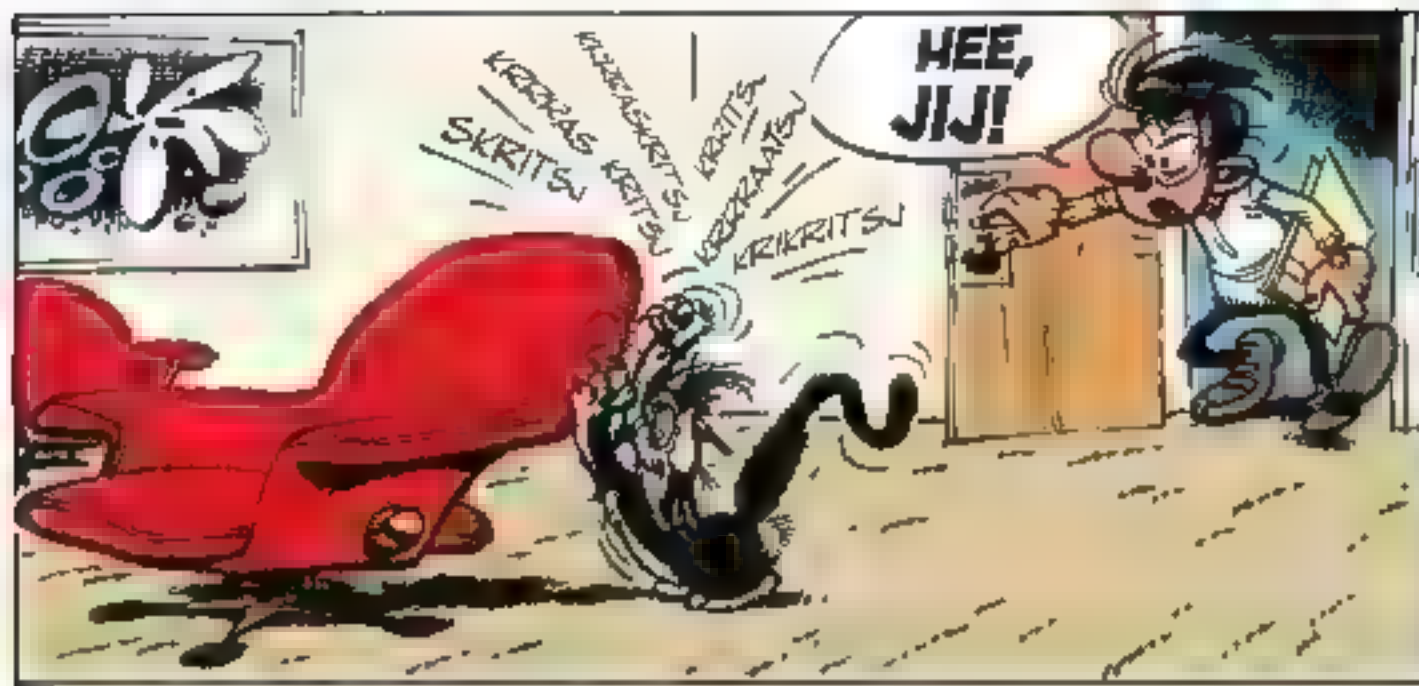
Franky

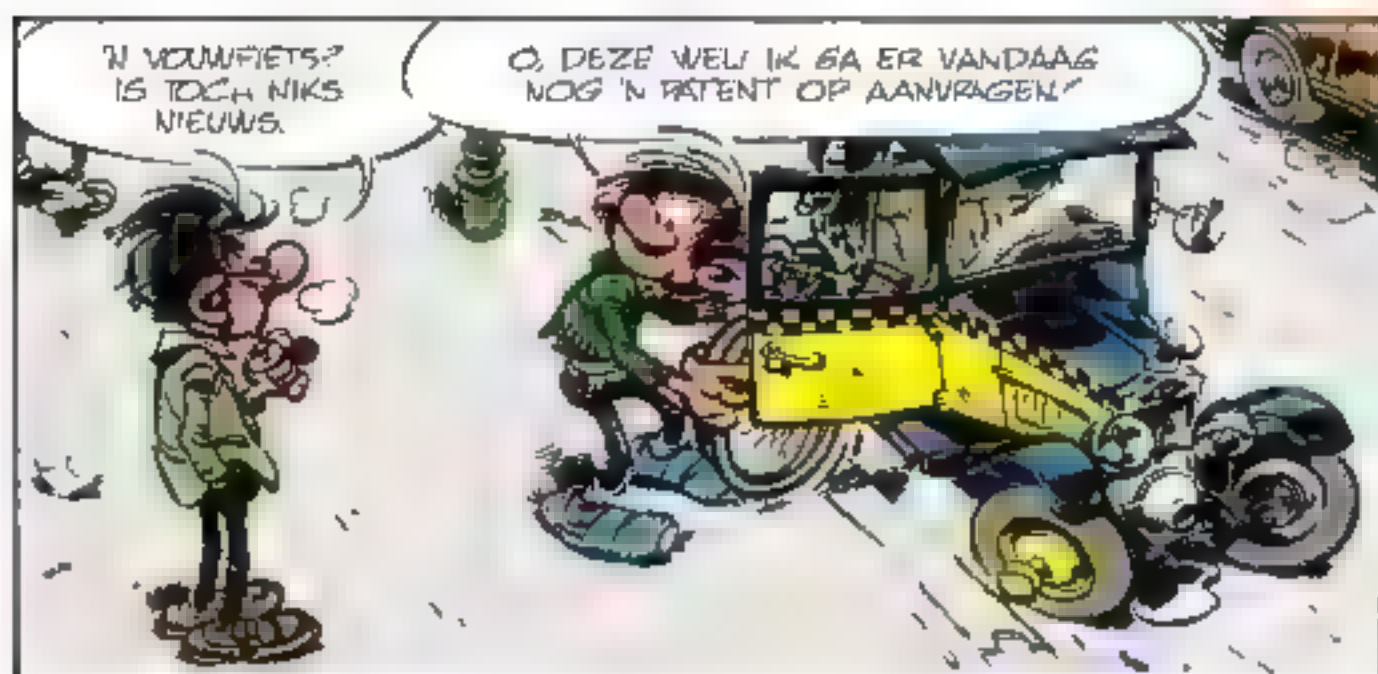

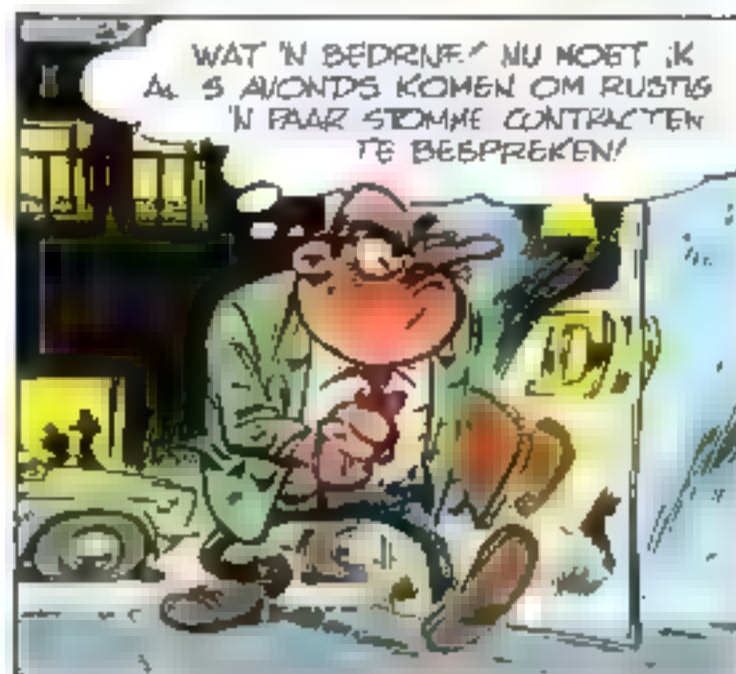

Franquin

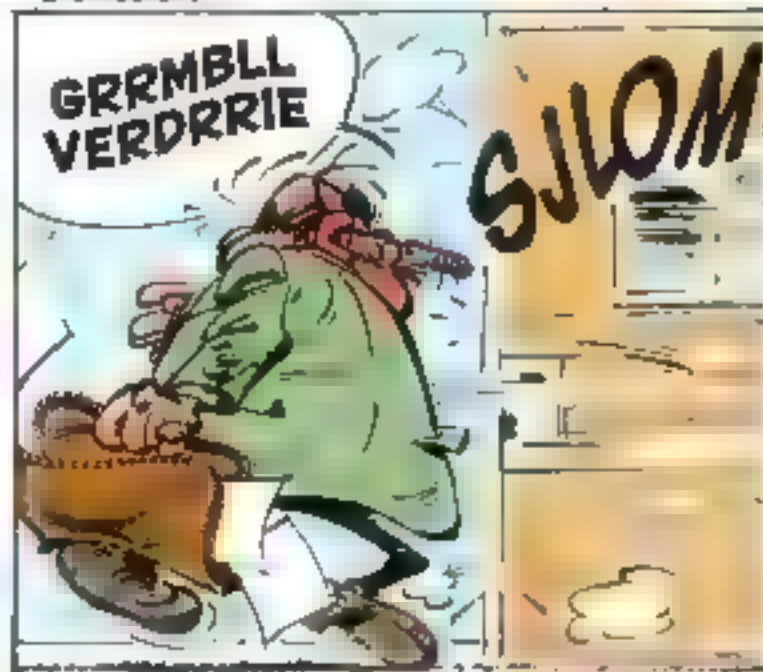

OP DE ZESDE VERDIEPING

BENEDEN

OP 'T ZESDE

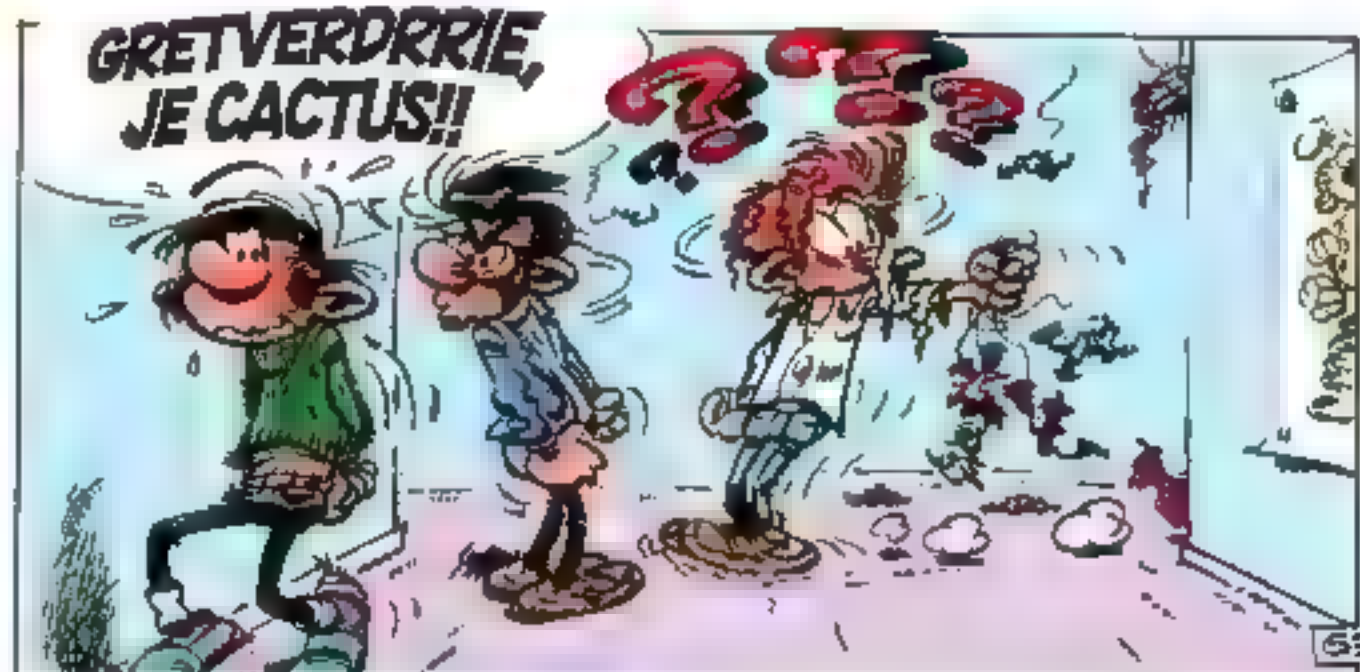
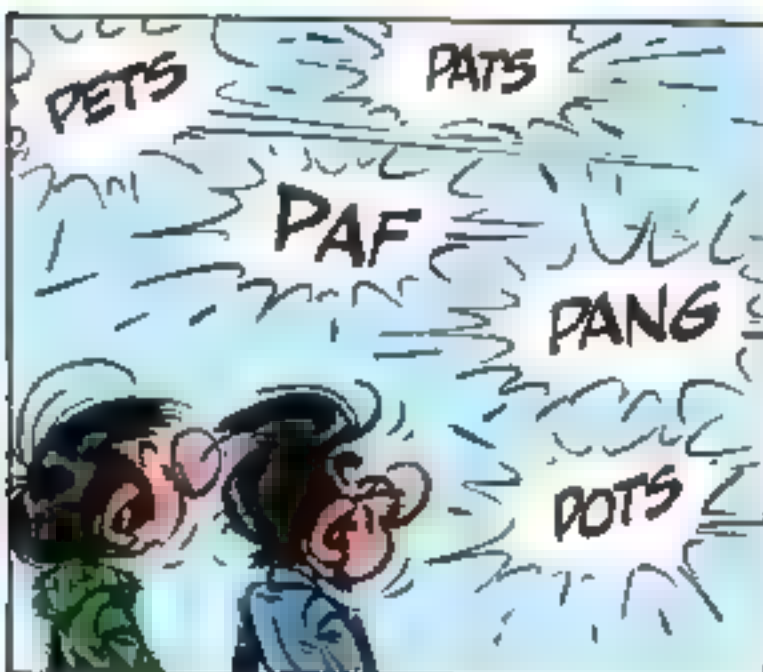
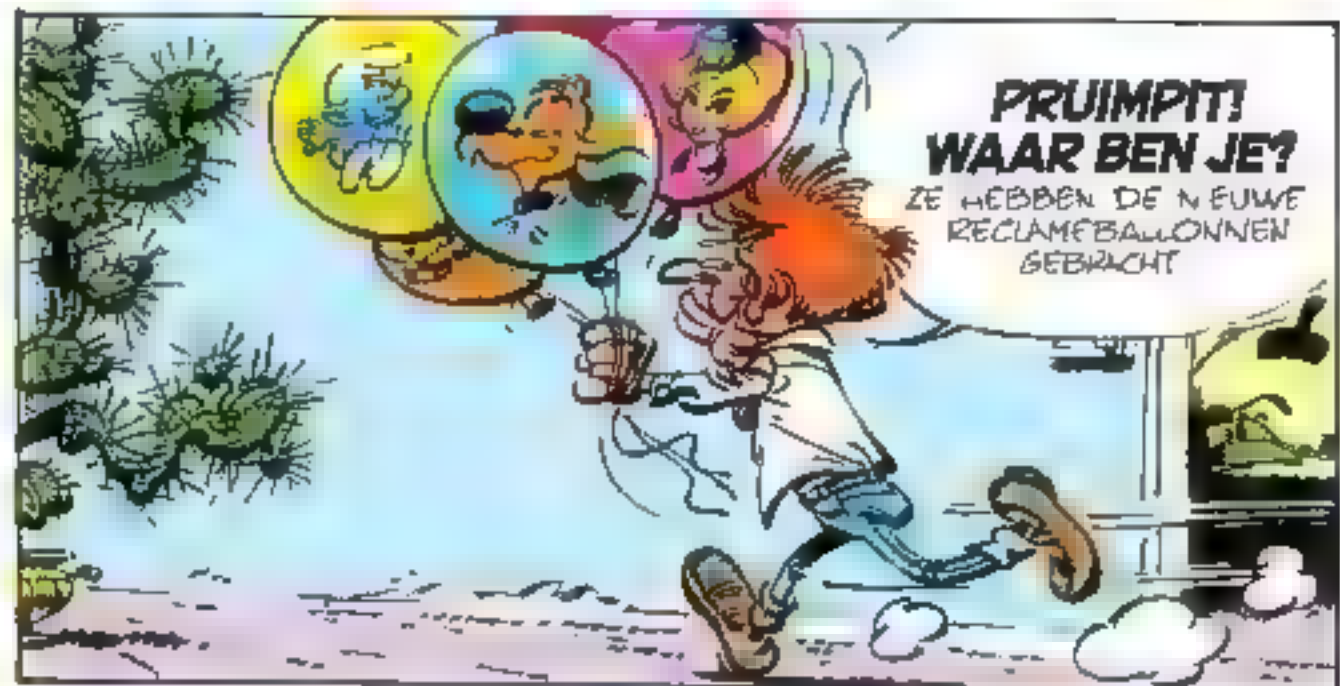
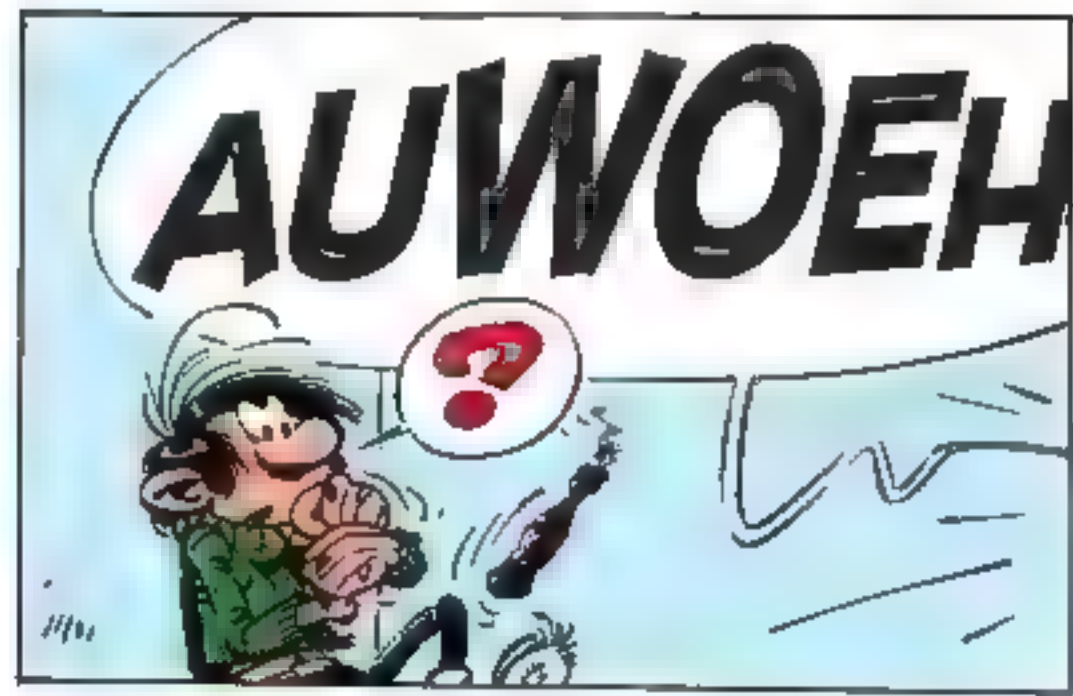
BENEDEN

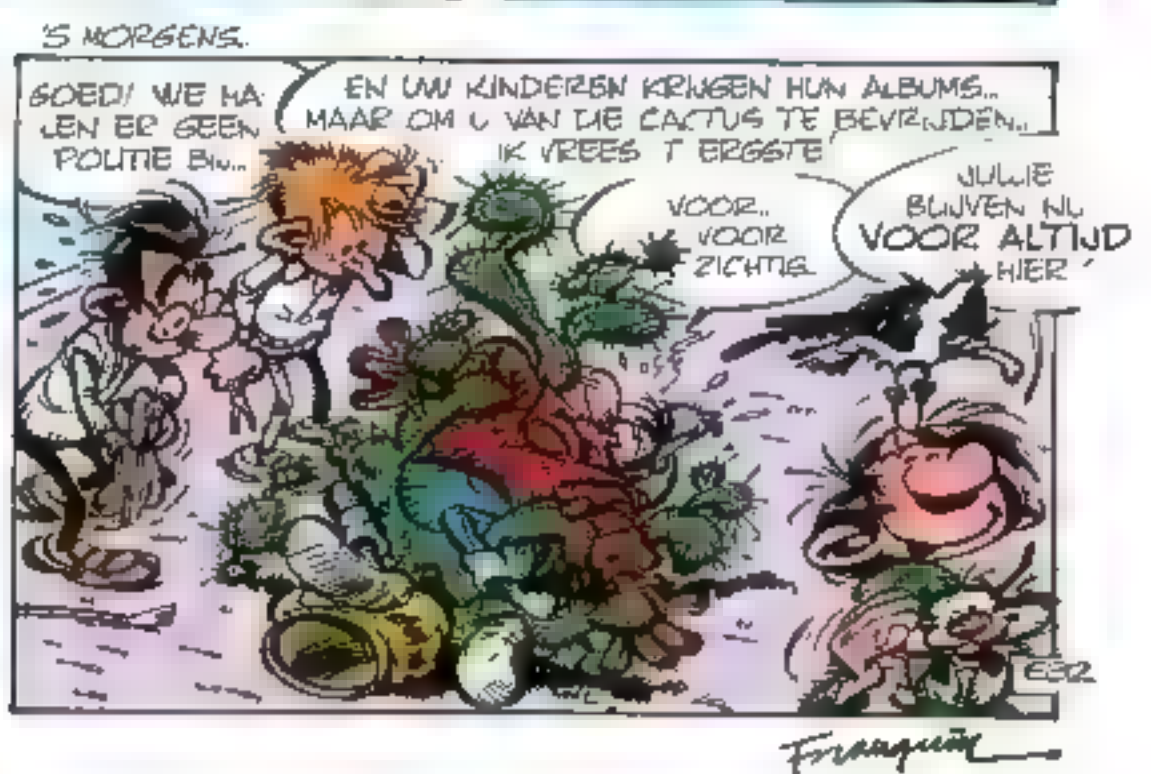
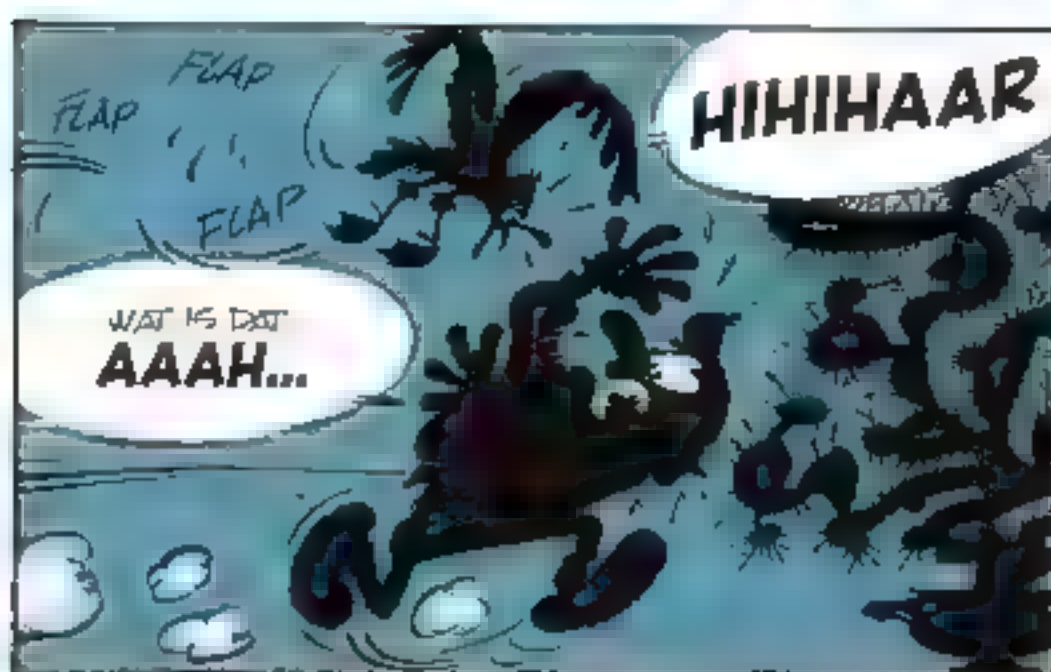
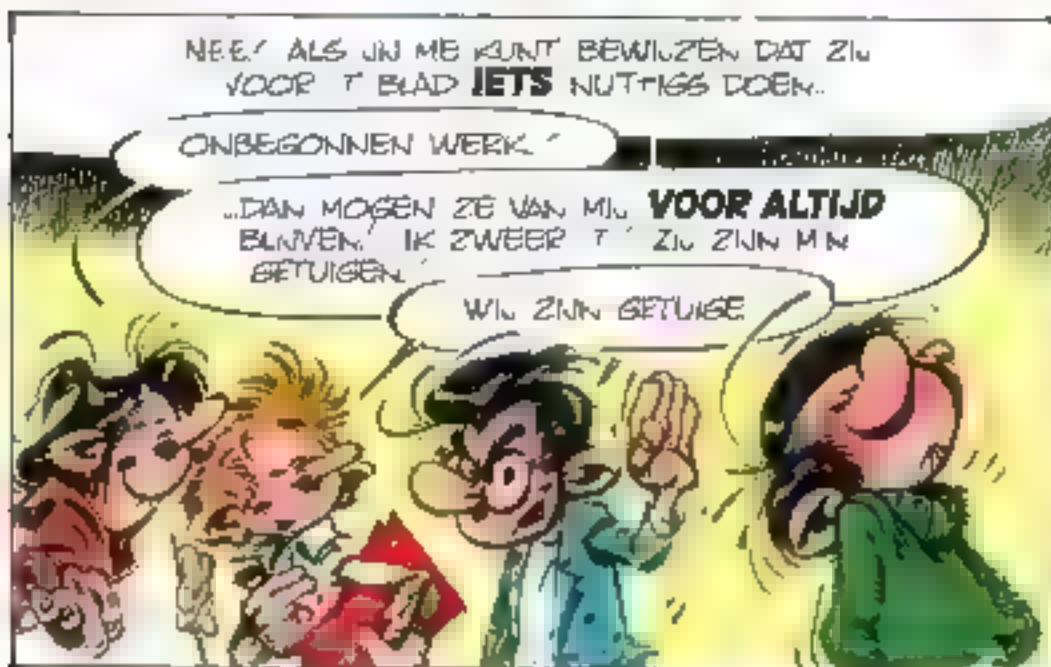

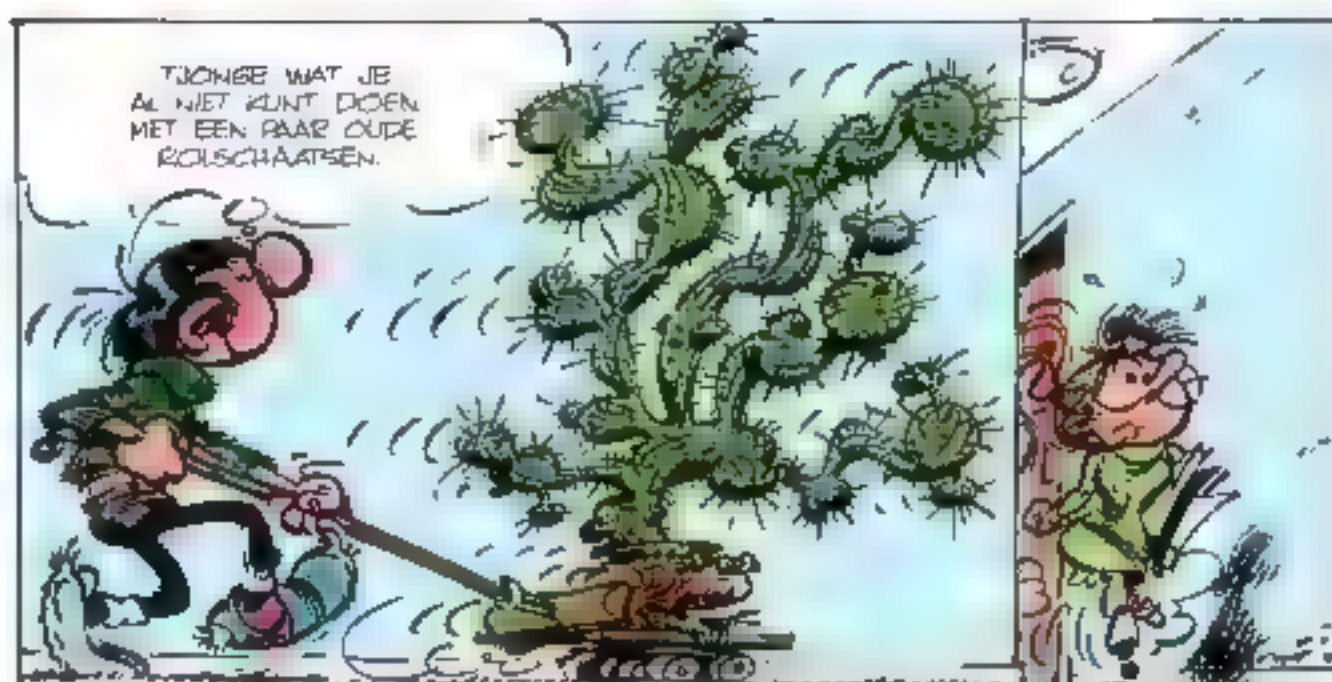
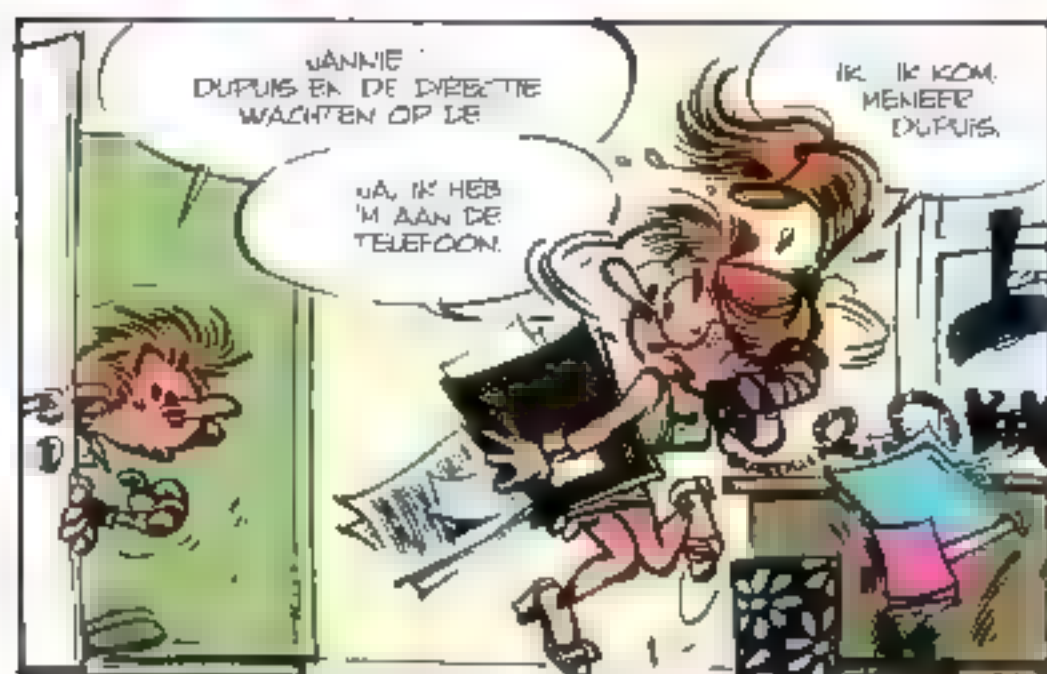
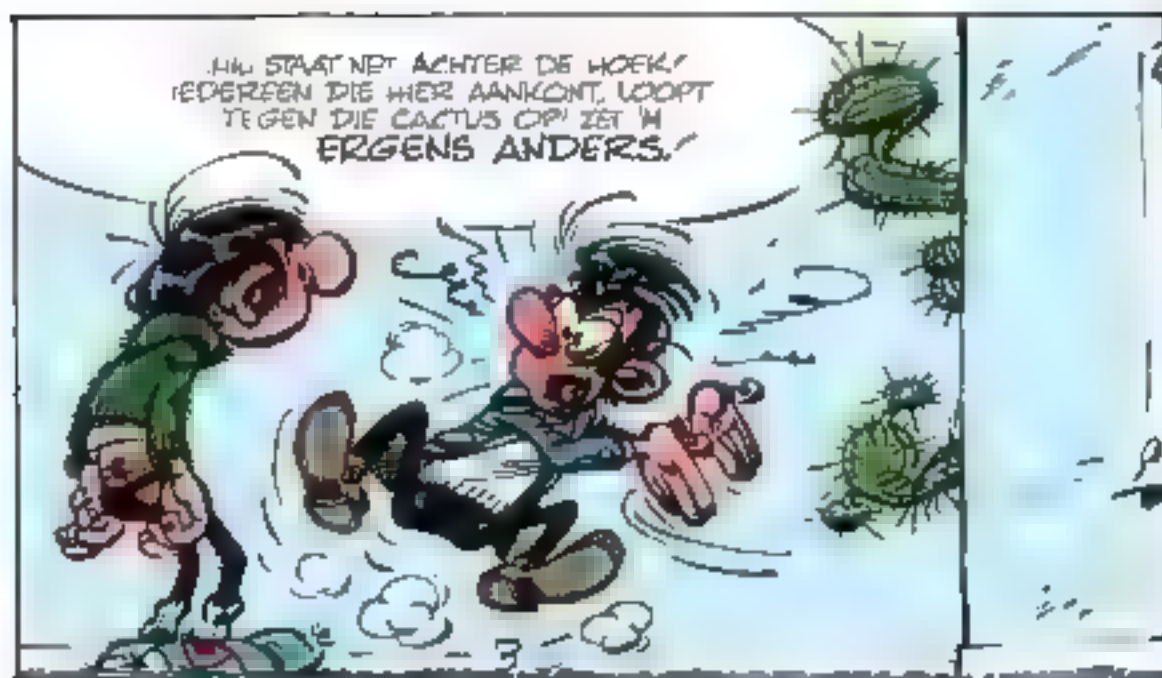
OP 'T ZESDE

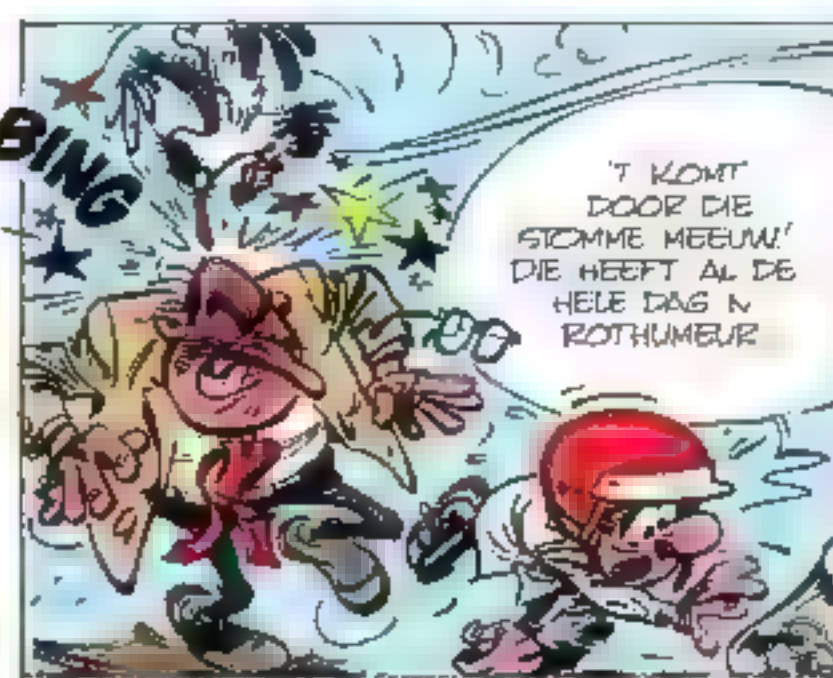
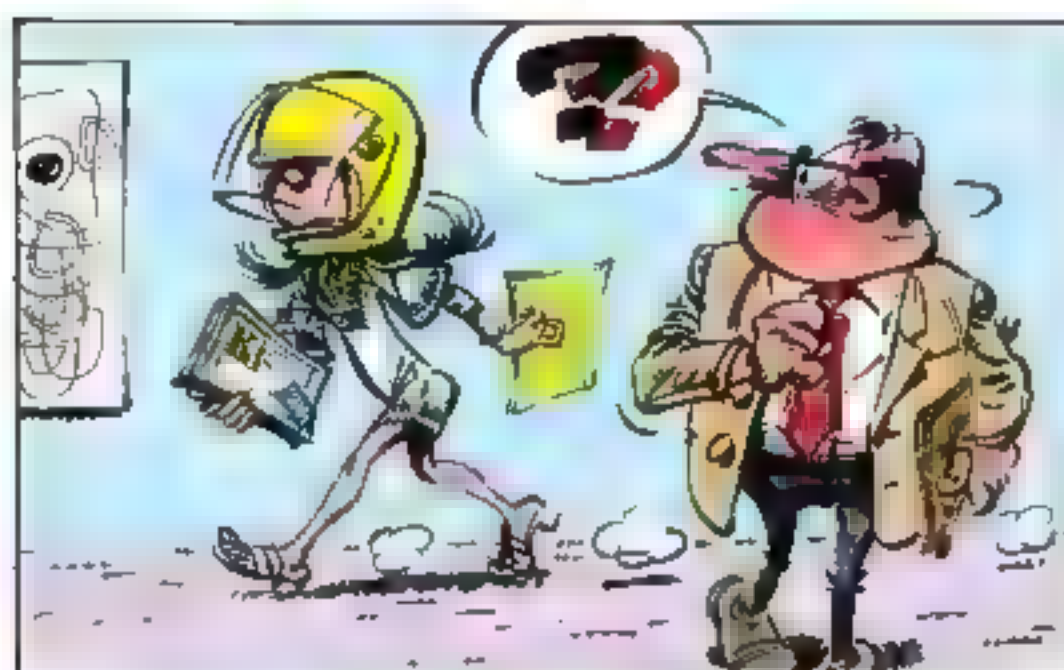

Fransquin

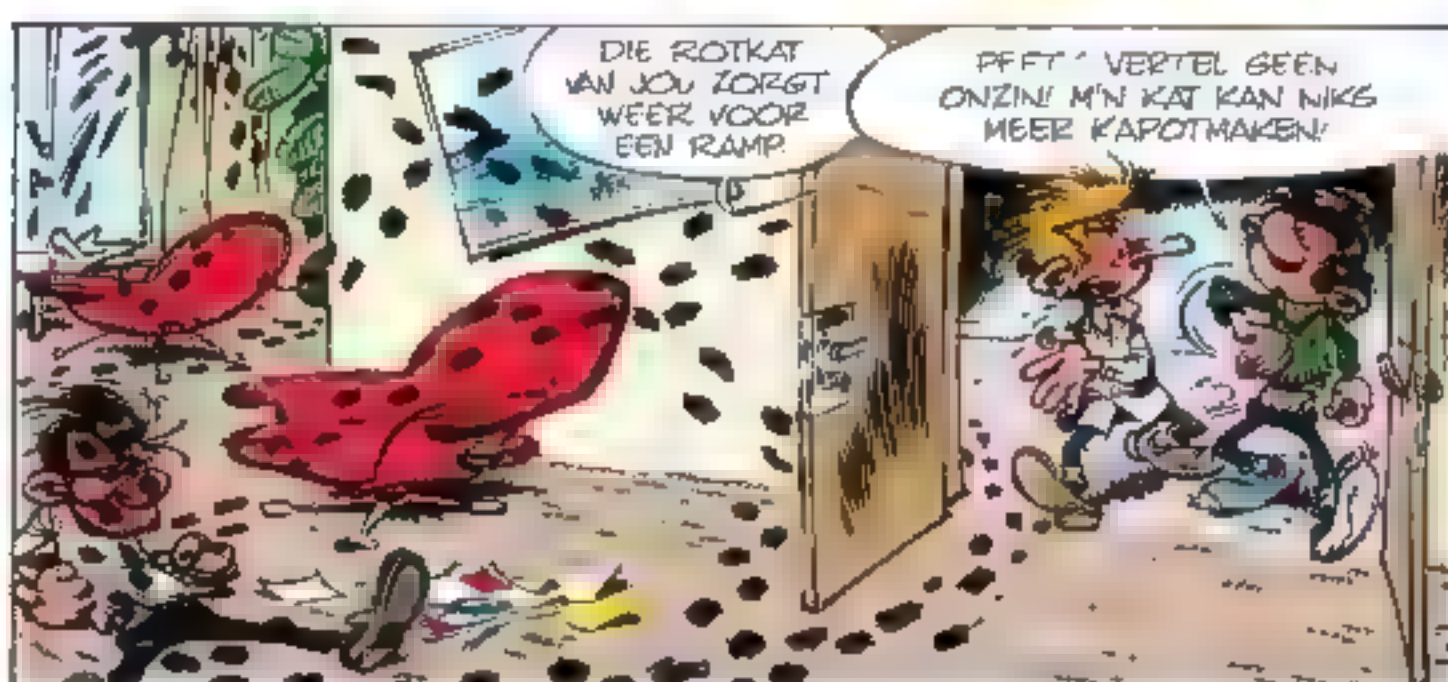
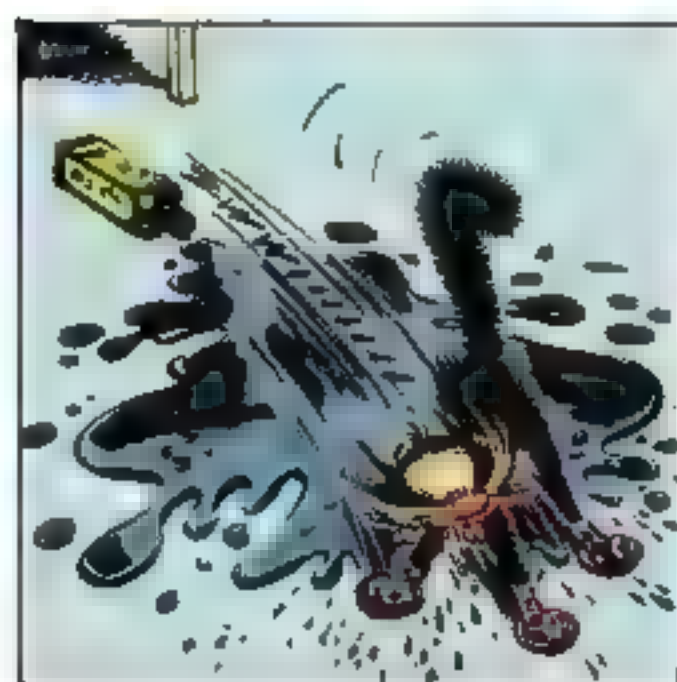
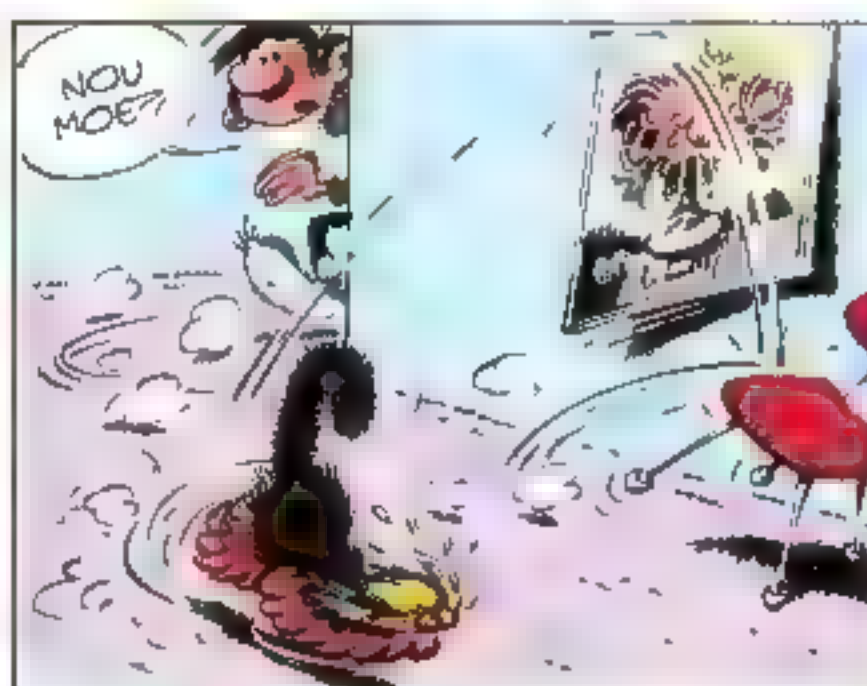
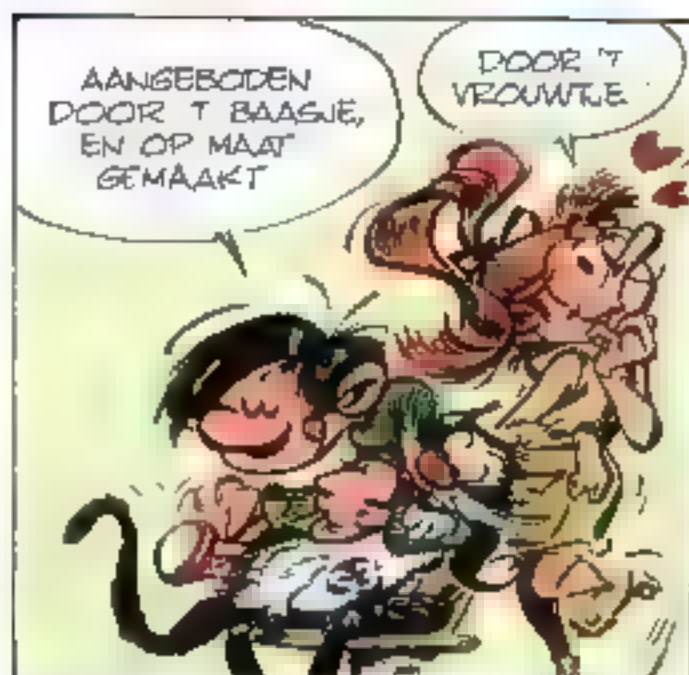

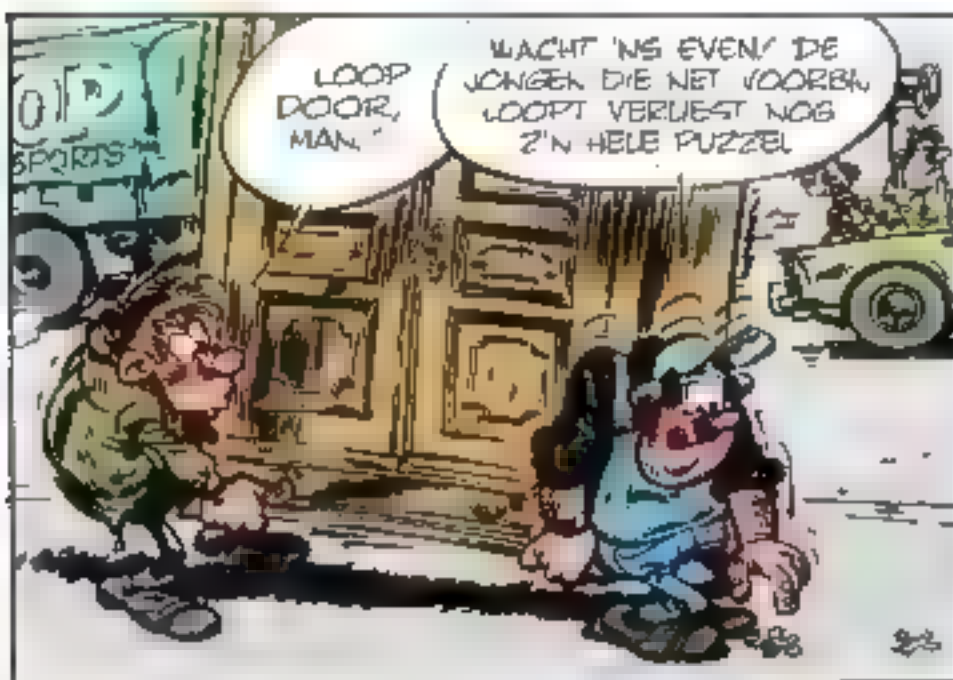

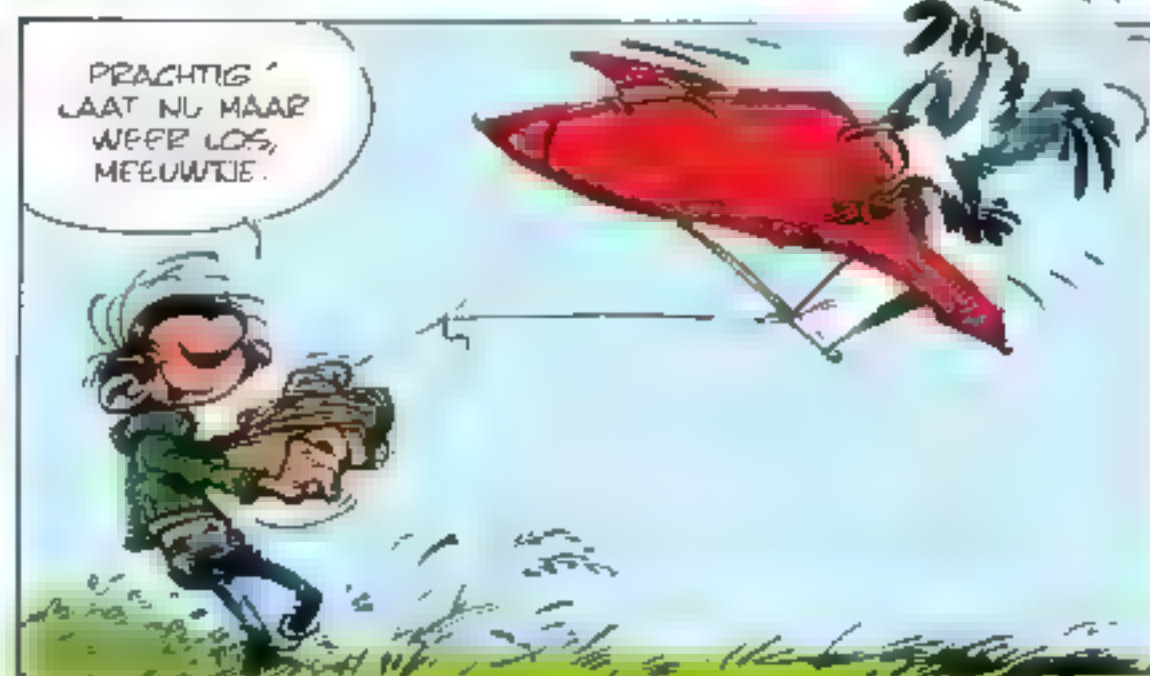
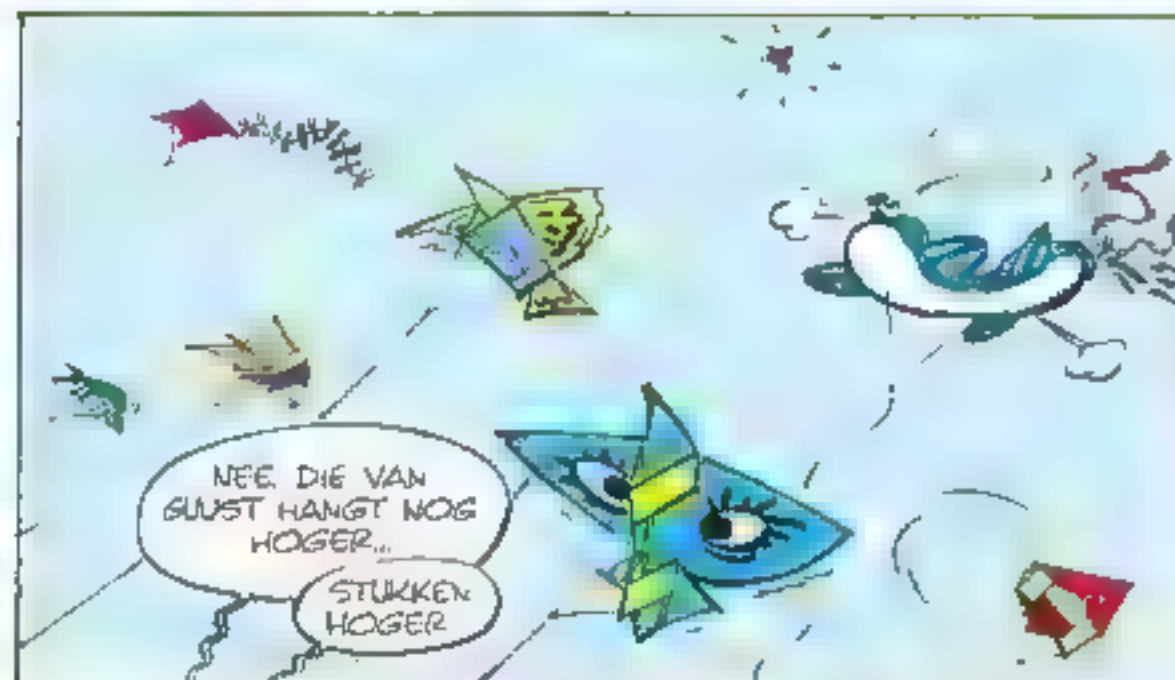
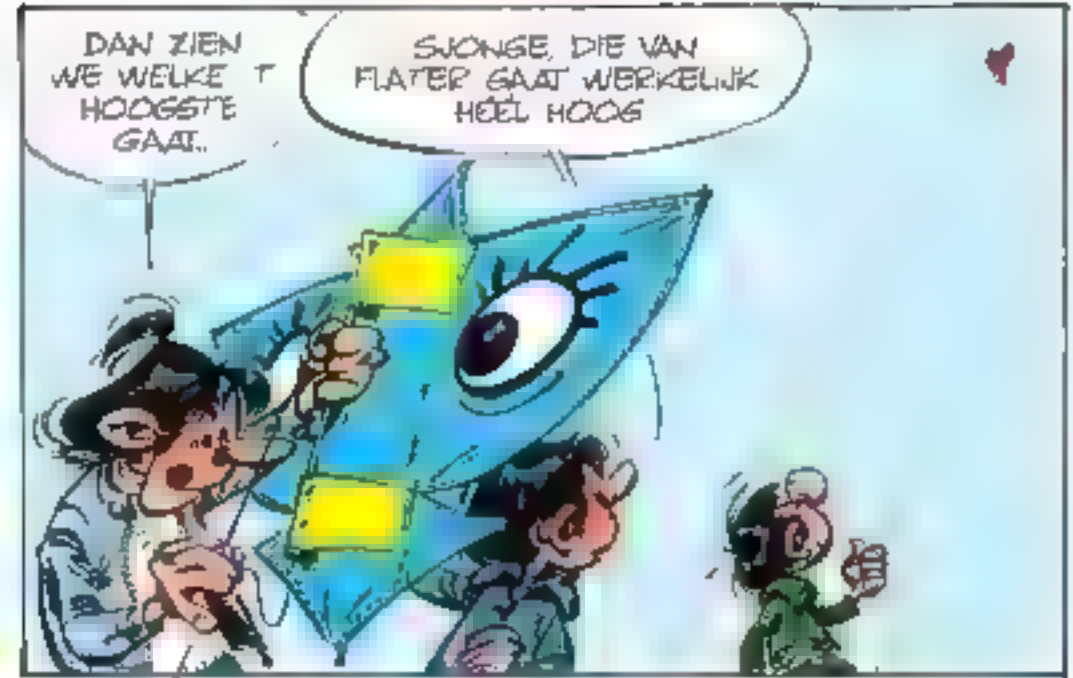

Franken

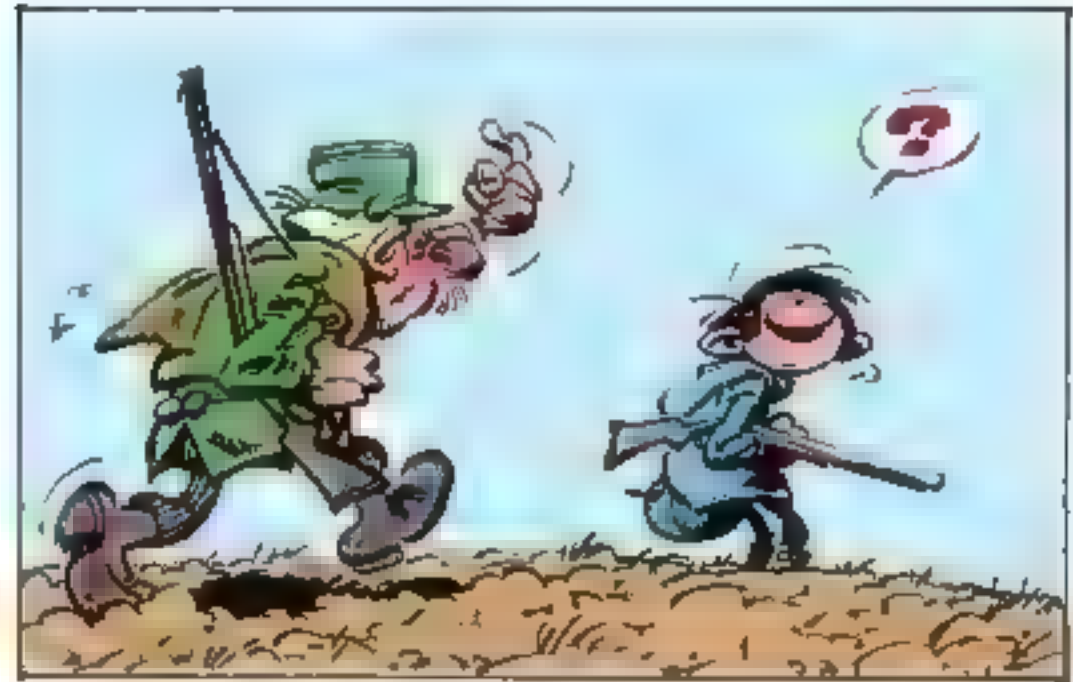
Frank

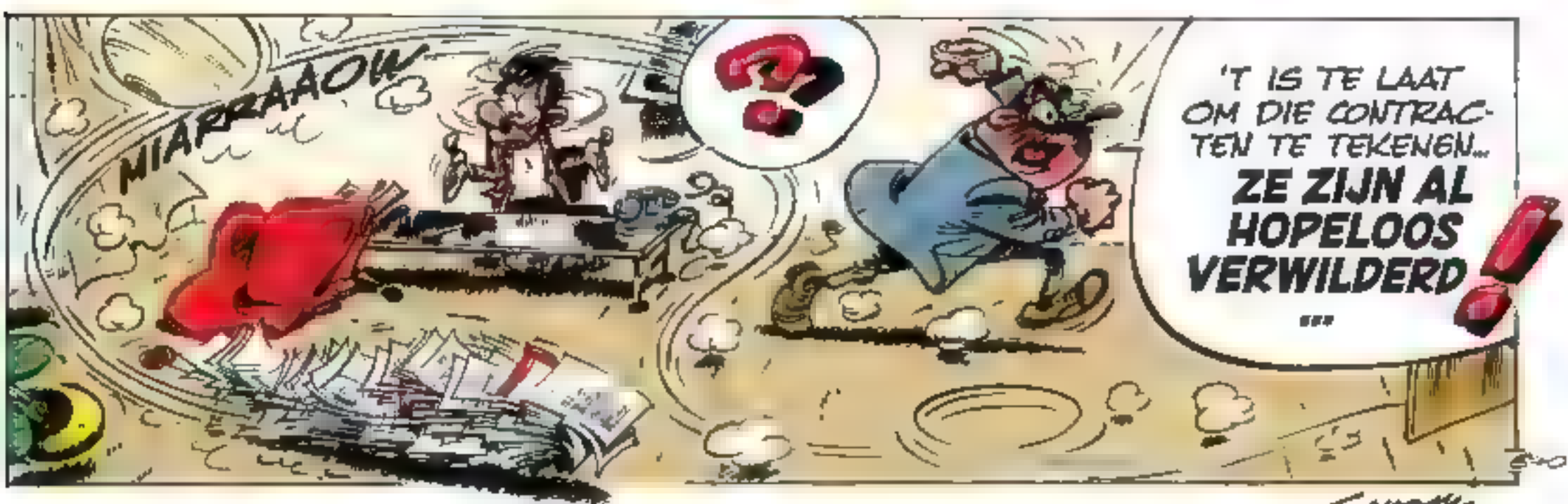
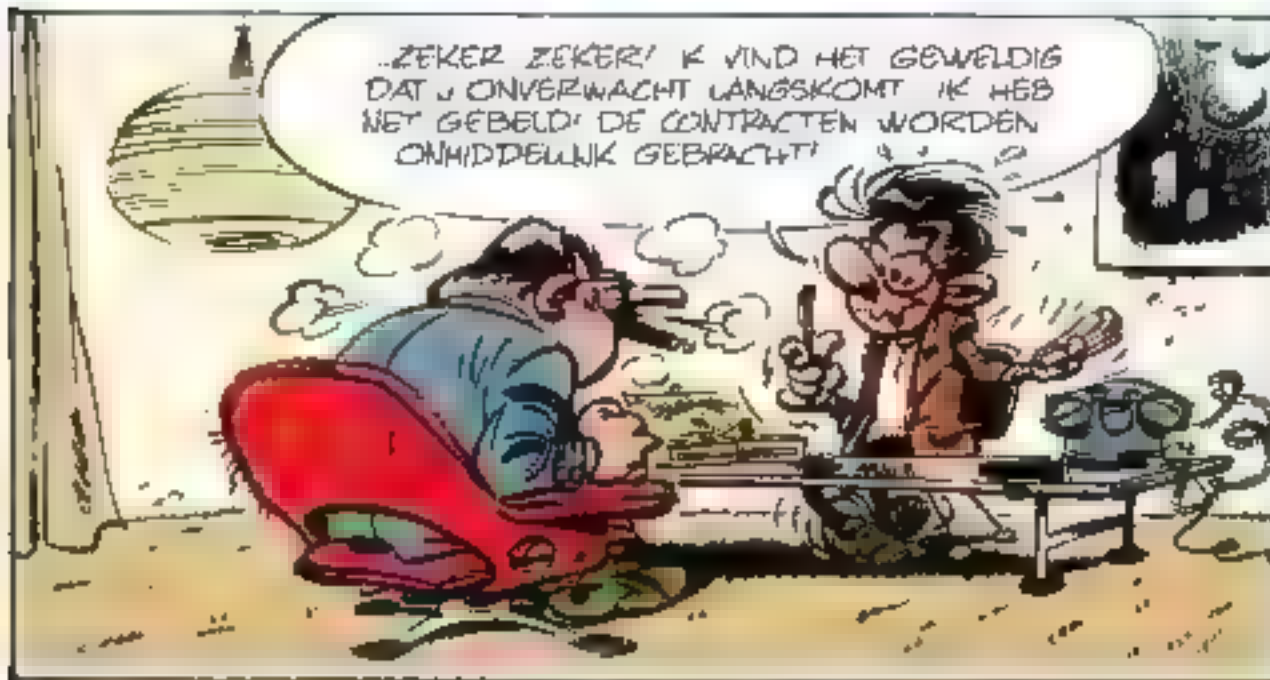
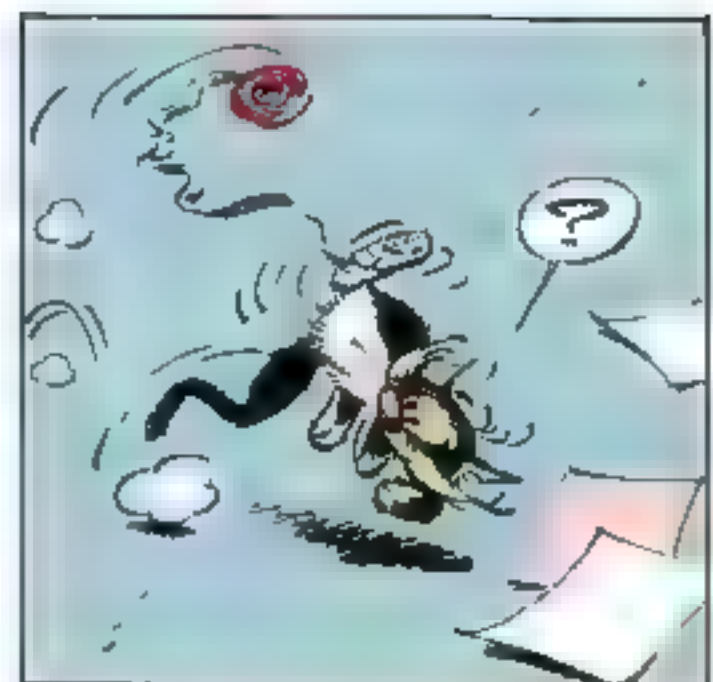
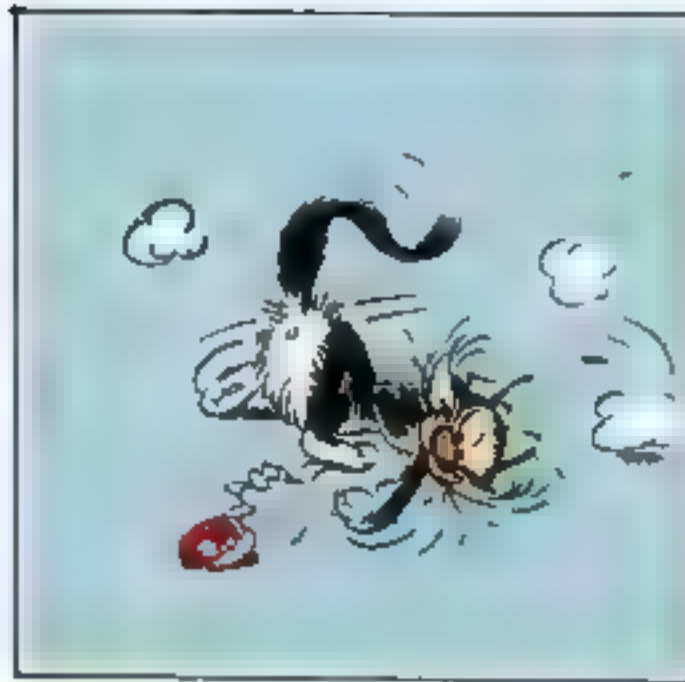
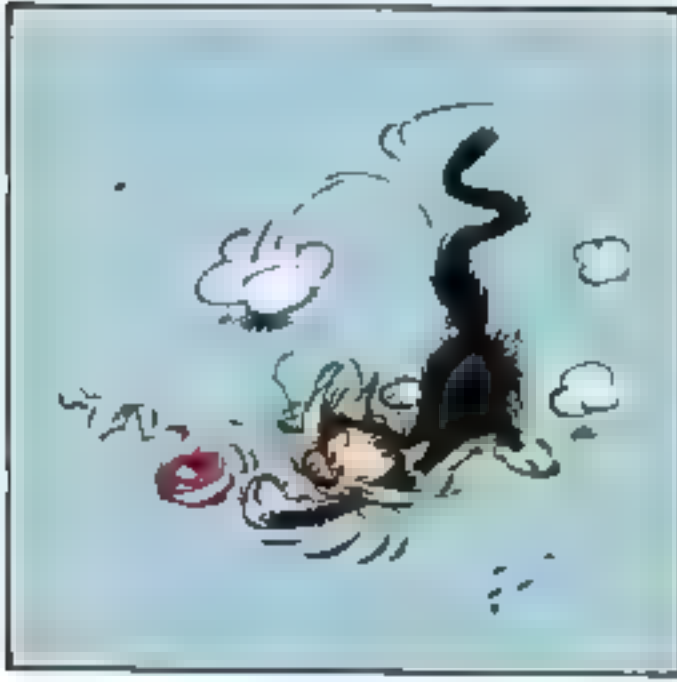

Franquise

Restauratie van de inkleuring FRÉDÉRIC JANNIN
Kleuradvies ISABELLE FRANQUIN
Grafisch ontwerp ALEXIA DE VISSCHER, DELPHINE PLATTEEUW
Vertaling en lettering BOOM!, WINGENE
Fotogravure facsimiles ILAN WEISS, MARTIN SCHRIJVERSHOF
Fonten: SPECULOOS

D/2021/0089/041
ISBN 978-90-314-3681-5
FRANQUIN, JIDÉHEM © DUPUIS, 2021
Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in Servië door Publikum.

Dit album is gedrukt op
papier dat afkomstig is uit
ethisch beheerde bossen.

WWW.DUPUIS.COM

ALLES VAN GUUST

POP

9 789031 438815